

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี
Decisions to Pursue a Home Economics Program Among Upper
Secondary School Students in Suphan Buri Province

ชลธิชา ศิริประยงค์
CHOLTICHA SIRIPRAYONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2566

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี
Decisions to Pursue a Home Economics Program Among Upper
Secondary School Students in Suphan Buri Province

ชลธิชา ศิริประยงค์
CHOLTICHA SIRIPRAYONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของ
	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อ นามสกุล	ชลธิชา ศิริประยงค์
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา	คหกรรมศาสตร์
คณะ	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภ โสทรโยม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภ โสทรโยม)

วันที่ 5 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

ชื่อวิทยานิพนธ์	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อ นามสกุล	ชลธิชา ศิริประยงค์
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน 2) การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียน และ 3) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 316 คน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ที่เลือกเรียนแผนวิทย์ - คณิต ร้อยละ 25.32 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 ซึ่งได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะนำศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43 2) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.616) รองลงมาคือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.682) และน้อยที่สุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.633) และ 3) แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ และช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน ยกเว้นเพศ ภูมิลำเนา และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, จังหวัดสุพรรณบุรี

Thesis Title	Decisions to Pursue a Home Economics Program Among Upper Secondary School Students in Suphan Buri Province
Author	Cholticha Siriprayong
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics Faculty of Home Economics Technology
Academic Year	2023

ABSTRACT

This research aims to explore three key aspects: 1) the intricate details of students' personal backgrounds; 2) the nuanced decision-making processes guiding students to pursue further studies in a Home Economics program; and 3) a comprehensive comparison of factors influencing the decision to continue their academic journey within the Home Economics program, specifically in Suphan Buri Province. The categorization methodology was intricately aligned with the relevance to the personal backgrounds of upper secondary school students. The study included 316 students from Matthayom 6 who were enrolled during the academic year 2023 in Suphan Buri Province. This research is quantitative using a questionnaire. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-tests, and One-way ANOVA.

The research brought forth insightful findings: 1) Upper secondary school students aspiring to pursue further studies in the field of Home Economics in Suphan Buri Province were encouraged to articulate their preferences. Notably, females made up the majority, accounting for 64.24%, with 25.32% of all students opting for the Science-Mathematics curriculum. Additionally, most students had a cumulative GPA of 3.51 or higher, amounting to 47.46%. Moreover, 30.38% exhibited proficiency and interest in bakery; 95.89% resided in Suphan Buri Province; 23.73% accessed education information through Facebook and school guidance; and 29.43% had parents with a monthly income ranging from 15,001 to 25,000 Baht. 2) Upper secondary school students directly related to the choice of pursuing studies in Home Economics programs in Suphan Buri Province, highly commended the prospect ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.682$). A granular breakdown revealed that extracurricular courses had the highest arithmetic mean ($\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.616$), followed closely by the university reputation ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.682$), and acceptable course expenses throughout the curriculum ranking the lowest ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.633$). 3) Regarding academic planning, students showcased significant divergence in decision-making based on cumulative GPA, personal interest and mastery, and channels for receiving education

information. However, factors like gender, hometown, and average monthly income of parents exhibited no statistically significant impacts on the choice of Home Economics programs in Suphan Buri Province, as revealed by statistical tests at the .05 level.

Keywords: Decisions to Pursue a Home Economics Program, Upper Secondary School Students, Suphan Buri Province

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี อันเนื่องมาจากความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม กรรมการสอบที่คอยให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการทำงานวิจัยนี้ และช่วยเหลือด้วยดีมาโดยตลอด จนวิจัยฉบับนี้สามารถทำเสร็จสมบูรณ์ภายในเวลาที่กำหนด ผู้ศึกษาซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือการวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลซึ่งมีความสำคัญยิ่งสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ และให้ความเมตตาเสมอมา รวมถึงบุคลากรของสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่ช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาของการศึกษาของผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาใคร่กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และบุคคลอันเป็นที่รักทุกท่านที่มอบกำลังใจ มอบโอกาส ให้คำแนะนำ คอยกระตุ้นทั้งด้านการเรียนและการทำวิจัยให้มีความคืบหน้า จนทำให้ผู้ศึกษาเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

ชลธิชา ศิริประยงค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ	(11)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	6
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	6
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.5 สมมติฐานการวิจัย	8
1.6 กรอบแนวความคิด	9
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	10
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	49
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	53
4.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี	54
4.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี	58
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	67
4.4 การอภิปรายผล	91
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	101
5.1 สรุปผล	102
5.2 ข้อเสนอแนะ	106
เอกสารอ้างอิง	107
ภาคผนวก	114
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	115
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	121
ภาคผนวก ค ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC)	131
ภาคผนวก ง ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง	138
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	142

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตร	54
4.2	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตร	54
4.3	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ย สะสม (GPA)	55
4.4	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามความถนัด และความชอบเป็นพิเศษ	55
4.5	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา	56
4.6	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามช่องทาง การรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	56
4.7	จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อ หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามรายได้ ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน	57
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวม	58
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้าน หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	59
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านผู้สอน	60
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

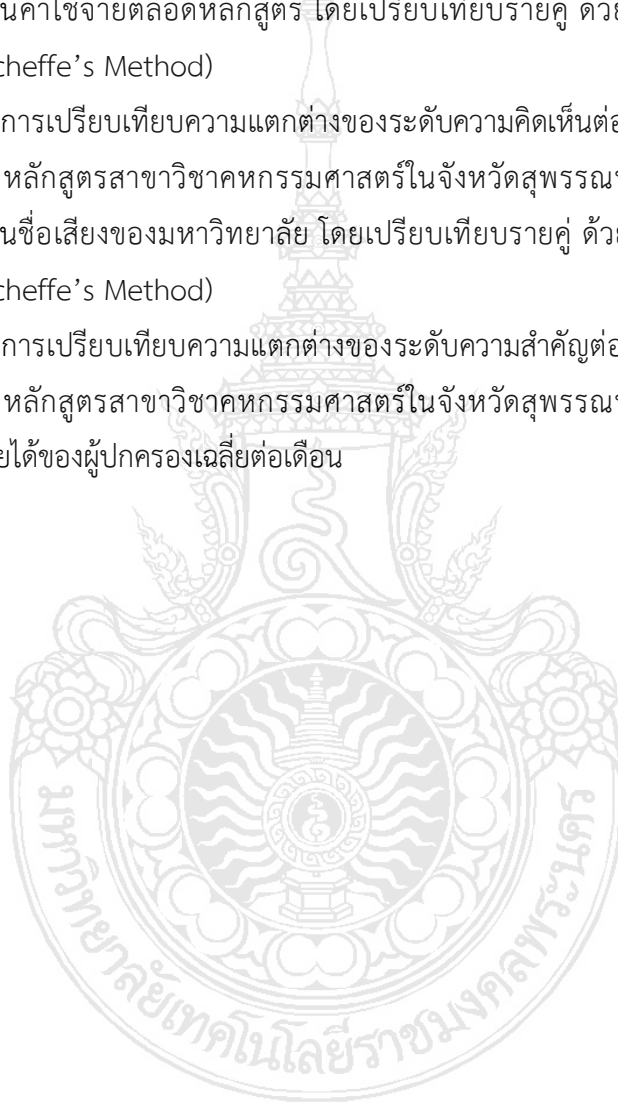
ตารางที่	หน้า
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้าน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	62
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร	63
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้าน สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	64
4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่พัก อาศัยภายในมหาวิทยาลัย	65
4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทำเล ที่ตั้ง	66
4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือก ศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านชื่อเสียง ของมหาวิทยาลัย	66
4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษา ต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ	68
4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษา ต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตาม แผนการเรียน	70
4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษา ต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้าน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	71
4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษา ต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตาม ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วย วิธีแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.22	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	73
4.23	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านทำเลที่ตั้ง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	74
4.24	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	76
4.25	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	77
4.26	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ	79
4.27	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	81
4.28	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	82
4.29	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามภูมิฐานะ	83
4.30	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.31	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	87
4.32	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	88
4.33	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน	90

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก	2
1.2 หมุดหมายเพื่อพลิกโฉมประเทศ	3
1.3 ทรัพยากรมนุษย์ของไทย	4
1.4 ข้อมูลทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5
1.5 กรอบแนวความคิด	9
2.1 โครงสร้างเวลาเรียน	16

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกแห่งการทำงานในอนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลก และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด “อนาคตของงาน (Future of Work)” กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลือนหายไป และเกิดงานประเภทใหม่ขึ้นมาทดแทน โดยระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำ หรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีทักษะ ความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อาทิ วิศวกรหุ่นยนต์ (Robotics Engineers) หรือผู้เชี่ยวชาญปัญญาประดิษฐ์ (AI Specialists) มากขึ้น และการเข้าสู่สังคมสูงวัยยังมีแนวโน้มทำให้งานในอุตสาหกรรมการแพทย์ และสุขภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระแสความใส่ใจด้านแวดล้อมจะส่งผลให้งานสีเขียว (Green Jobs) ทวีความสำคัญในตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การเกิดขึ้นของงานในอาชีพใหม่ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนำไปสู่ความต้องการทักษะของแรงงานในลักษณะใหม่ๆ โดยนอกเหนือจากทักษะทางปัญญา (Cognitive) หรือทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) อาทิสเต็ม (Science Technology Engineering and Mathematics; STEM) แล้ว ยังเป็นที่คาดการณ์กันว่าทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะด้านมนุษย์ (Human Skills) อาทิความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร หรือการทำงานเป็นทีม จะเป็นที่ต้องการและเป็นงานสำหรับอนาคต เนื่องจากเป็นทักษะเฉพาะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ ยังไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้

ภาพที่ 1.1 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565)

ในประเทศไทยสถานการณ์ตลาดแรงงานในประเทศยังมีความท้าทายมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และระบบอัตโนมัติซึ่งจะเข้ามาทดแทนแรงงาน โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำซ้ำเป็นแบบแผน ซึ่งเป็นลักษณะงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม มีการคาดการณ์ว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของไทย จำนวน 3 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 55 มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีภายในระยะ 10 – 20 ปีข้างหน้า

ท่ามกลางสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูงดังกล่าว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 270) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการแนวคิดที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิด Resilience เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) และโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) เพื่อมุ่งสู่วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ คือการ “พลิกโฉม” ประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยมีมิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ คือ หมายความว่า 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยเพิ่มกำลังคนคุณภาพรองรับภาคการผลิตเป้าหมาย

ภาพที่ 1.2 หมายเหตุเพื่อพลิกโฉมประเทศ

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565)

เพื่อตอบสนองนโยบายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) โดยมุ่งการจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ซึ่งแผนการศึกษาแห่งชาติวางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แต่เนื่องจากระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพ ผลการพัฒนาอย่างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษา ทำให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีแต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคน เพื่อวางเป้าหมายการจัดการศึกษาทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงาน และการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้

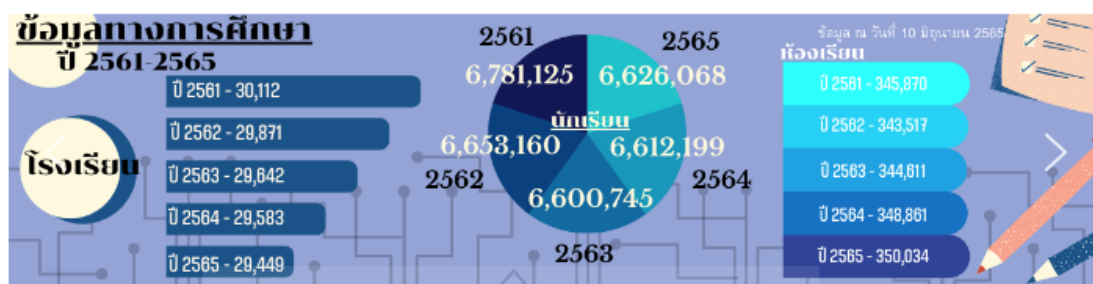
สูงขึ้น ดังนั้นประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า

ภาพที่ 1.3 ทรัพยากรมนุษย์ของไทย

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของระบบการศึกษาหลักสูตรขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้สถานศึกษาทั้ง 78 จังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 29,449 โรงเรียน จัดโครงสร้างหลักสูตรโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ 1. ภาษาไทย 2. คณิตศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์ 4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5. สุขศึกษาและพลศึกษา 6. ศิลปะ 7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8. ภาษาต่างประเทศ ซึ่งในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหลักสูตรขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงาน อย่างมีความคิดสร้างสรรค์และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข

ภาพที่ 1.4 ข้อมูลทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565)

จากการทบทวนข้อมูลแผนพัฒนาการศึกษาของ 18 กลุ่มจังหวัดของประเทศ นอกจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑลแล้ว กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี ถือเป็นกลุ่มจังหวัดที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และมีความพร้อมทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมในเรื่องของการจัดการทางด้านการศึกษา กล่าวคือ มีสถานศึกษาทุกระดับที่ให้บริการทางการศึกษา แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ตลอดจนมีมหาวิทยาลัยที่เปิดรองรับด้านคหกรรมศาสตร์ด้วย และจากการวัดระดับคะแนน EQ ของเด็กนักเรียนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยอยู่ในลำดับที่ 3 และมีค่า IQ อยู่ในลำดับที่ 5 จาก 18 กลุ่มจังหวัดของประเทศ แสดงให้เห็นถึงความพร้อมในเรื่องการจัดการศึกษาและการศึกษาที่มีคุณภาพ

จังหวัดสุพรรณบุรี มีสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำนวน 32 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 33,823 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 15,177 คน และนักเรียนหญิง 18,646 คน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 4 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 5 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 12 โรงเรียน และขนาดเล็ก จำนวน 22 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) ซึ่งจากการสำรวจความต้องการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 10 อำเภอ พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,500 คน

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันแนวโน้มทางการศึกษาได้ถูกพัฒนาขึ้นมาก ซึ่งเป็นกระแสทำให้ผู้ปกครอง นักเรียน เกิดความกระตือรือร้น พยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ นำไปสู่การแข่งขันในช่วงชีวิตวัยทำงาน การเลือกงาน อาชีพ ตำแหน่งที่มีความเหมาะสม รายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูง ชุมชนและสังคม (ฉัตรชัย อินทสังข์, 2562) และด้วยเหตุที่คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยชีวิตความเป็นอยู่

ของมนุษย์ที่จะอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้ดีที่สุด ดังนั้นวิชาคหกรรมศาสตร์จึงจัดเป็นสาขาวิชาชีพสาขาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิต และมีส่วนในการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะช่วยพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะที่จะไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน รวมทั้งในกำกับของรัฐ มีหลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและอุตสาหกรรมต่างๆ ที่สามารถตอบสนองอาชีพในปัจจุบันและอาชีพใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้ที่เตรียมเป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จึงมีความสนใจศึกษาการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผลวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษาที่จะได้ทราบถึงปัจจัยความต้องการที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเป็นการรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการแก้ปัญหาการลดลงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทอาชีวศึกษา อีกทั้งยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดโครงการแนะแนวนักเรียนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา (Content) การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสุพรรณบุรี ใน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน 4) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 5) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร 6) ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 7) ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย 8) ด้านทำเลที่ตั้ง และ 9) ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมี 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 33,823 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 15,177 คน และนักเรียนหญิง 18,646 คน ซึ่งจากการสำรวจความต้องการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 32 โรงเรียน พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,500 คน

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 316 คน จากจำนวนประชากร 1,500 คน และดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีจับสลาก (Lottery) ภายใต้เงื่อนไขคือ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 316 คน ควรกระจายให้ครบ 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ (Area) การศึกษาค้างนี้ผู้ทำวิจัยได้เลือกศึกษานักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา (Time) ในการศึกษาวิจัยค้างนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนธันวาคม 2566

1.4 นิยามศัพท์

1.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบพิเศษ ภูมิลาเนา ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน และช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

1.4.2 การเลือกศึกษาต่อ หมายถึง ความประสงค์หรือความพึงพอใจที่จะแสวงหาความรู้หรือทักษะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยพิจารณาและวิเคราะห์จากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวัสดุ อุปกรณ์การเรียน ด้านสื่อสนับสนุนการเรียน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อในหลักสูตร และด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย

1.4.3 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี

1.4.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง การศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการ และเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตน และประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่างๆ

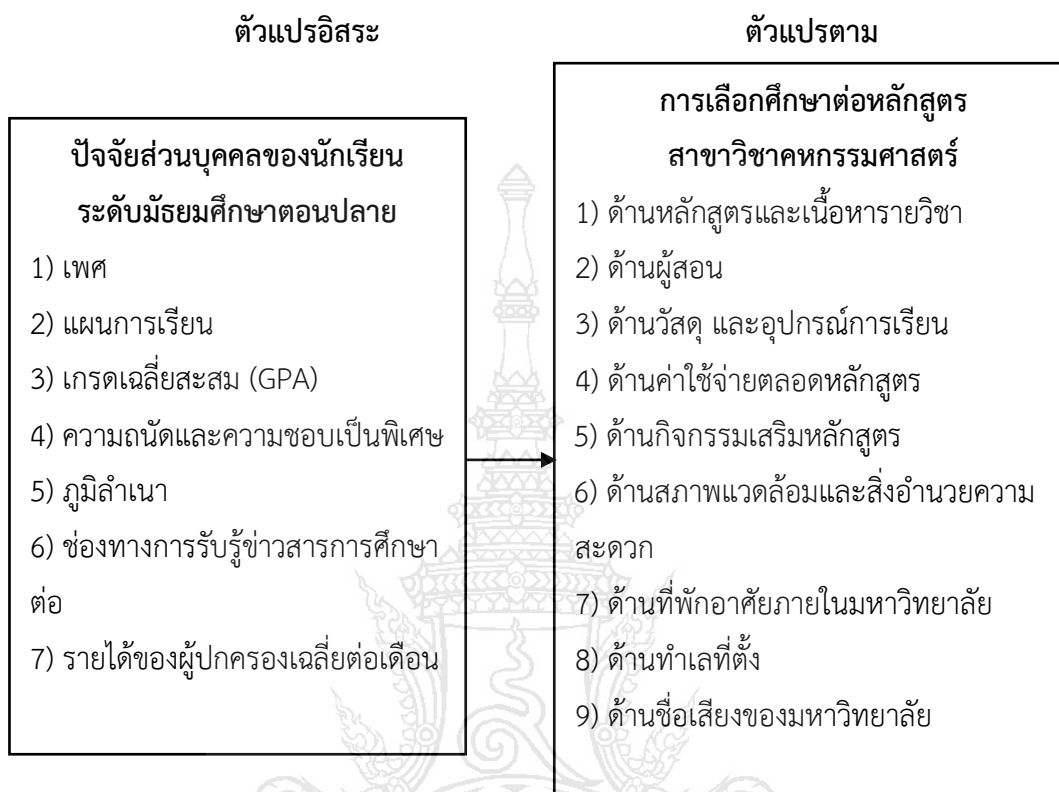
1.4.5 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หมายถึง หลักสูตรที่เปิดทำการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่นำองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาบูรณาการกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น พื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในด้านงานอาหารและโภชนาการ ด้านงานการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างงานอาชีพ สร้างความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

1.4.6 ระดับอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการศึกษาครั้งนี้คือ ระดับปริญญาตรี

1.5 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ แผนการเรียนที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ ภูมิสำเนา ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน

1.6 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.5 กรอบแนวความคิด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตร์

1.7.2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.7.3 สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ให้ตรงความต้องการในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา

2.1.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเลือกศึกษาต่อ

2.1.4 หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.1.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน

2.1.6 บริบทของของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา

2.1.1.1 ความหมายของการศึกษา

ครูบ้านนอก.คอม (2566) ได้กล่าวถึงความหมายของการศึกษาว่า การศึกษาหมายถึง การสอนหรือมีการฝึกอบรมให้ผู้เรียนมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างเต็มที่ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างคุณภาพคนสร้างคนให้เป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ จนกระทั่งเข้าสู่ระบบการทำงาน องค์กรต่าง ๆ มีการพัฒนาคุณภาพของสังคม ก็จะต้องมีระบบการสร้างคน สร้างค่านิยมและวัฒนธรรมในการทำงานที่ถูกต้องด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2566) ได้ให้ความหมายของการศึกษาว่า "กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์

ความรู้อันเกิดจาก การจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

กนกวรรณ ผันสำโรง (2562) ได้สรุปการศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างสรรค์ให้บุคคลเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ มีสติปัญญาและประสบการณ์ ซึ่งบุคคลสามารถนำไปใช้ในแนวทางในการดำรงชีวิตอย่างสงบและสันติ สามารถประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้คล่องไปได้อย่างดี

นันทพงศ์ ปุณพันธ์ (2562) กล่าวถึงความหมายของการศึกษาว่าเป็น กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วิรุทธิ์ บุญพิศ (2565) ได้กล่าวถึงความหมายของการศึกษาว่าการศึกษาเป็นความหมายทั่วไปอย่างกว้างที่สุด เป็นวิธีการส่งผ่านจุดมุ่งหมายและธรรมเนียมประเพณีให้ดำรงอยู่จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยทั่วไปการศึกษาเกิดขึ้นผ่านประสบการณ์ใด ๆ ซึ่งมีผลกระทบเชิงพัฒนาต่อวิถีที่คน ๆ หนึ่ง จะคิด รู้สึก หรือกระทำ แต่ในความหมายเทคนิคอย่างแคบ การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างเป็นทางการ ซึ่งสังคมส่งผ่านความรู้ ทักษะ จารีตประเพณีและค่านิยมที่สั่งสมมาจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

2.1.1.2 ความสำคัญของการศึกษา

ปัทมา มีเอี่ยม (2566) กล่าวว่าการศึกษาเป็นการสร้างและเพิ่มพูนความรู้ และความคิดของบุคคล เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ในสภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม สังคมจะพัฒนาได้มาก เมื่อสมาชิกในสังคมมีความสามารถมาก สังคมจึงต้องส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ของสมาชิก ซึ่งการศึกษามีความสำคัญ ดังนี้

1) การศึกษาช่วยขัดเกลาให้คนเป็นมนุษย์ ดังคำกล่าวของท่านพุทธทาสภิกขุว่า “เป็นมนุษย์ เป็นได้เพราะใจสูงเหมือนหนึ่งยุงมีดีที่แววขน ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่คนยอมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา”

2) การศึกษาช่วยอบรมพลเมือง ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิต สามารถช่วยให้ตนเองดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขอย่างมีปัญญา

3) การศึกษาช่วยค้ำจุนให้ชาติสามารถดำรงอยู่ได้ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งในการปลูกฝังความรักและหวงแหนในสิ่งที่แสดงความเป็นชาติ ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ เอกราช อาณาเขต

4) การศึกษาช่วยสร้างพลเมืองให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพในการเลี้ยงตนเองและครอบครัว

5) การศึกษาช่วยให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสามารถปกป้องตนเอง และประเทศชาติให้ดำรงสถานะภาพอยู่ได้ในสังคมโลกอย่างมีเสถียรภาพ

สิ่งสำคัญสำหรับชีวิตของเราทุกคน และเป็นสิ่งที่ทุกคนแสวงหาองค์ความรู้เพื่อมาใช้ในการดำเนินชีวิต การทำงาน และการสร้างความสำเร็จให้กับชีวิตของเราทุกคน เราปฏิเสธไม่ได้ว่าการศึกษามีอิทธิพลต่อสังคมโลกในปัจจุบัน ต่างคนต่างแสวงหาหลักสูตร สถาบัน หรือสถานที่สำคัญ เกือบเกี่ยวความรู้ นั้น ๆ อย่างจริงจัง และเป็นที่คาดหวังว่าจะค้นพบตัวตนได้จากการศึกษาในสาขาหรือหลักสูตรนั้น ๆ (เอกกวีร์ พิทักษ์ชนชกุล, 2566)

การศึกษาส่งผลให้เกิดความรู้ เพราะความรู้สามารถนำมาใช้พัฒนาคนให้มีความสามารถที่จะใช้ประกอบอาชีพและเอาตัวรอดได้ รวมทั้งช่วยขัดเกลาคนให้มีจิตสำนึกและคุณธรรม เป็นผู้เจริญทางปัญญาและจิตใจ ซึ่งคนเหล่านั้นนอกจากจะสามารถพัฒนาตนเองแล้วยังส่งผลต่อสังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองและก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศได้ด้วย (โยธนา คำศรี, 2563)

2.1.1.3 ความเป็นมาของการศึกษา

ชัยพร จูผลดี (2564) ได้กล่าวว่า กระแสโลกาภิวัตน์และการแข่งขันอย่างไร้พรมแดนภายใต้ระบบทุนนิยมในปัจจุบัน มีอิทธิพล สำคัญต่อการบริหารจัดการในทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจ รัฐวิสาหกิจ หรือแม้แต่หน่วยงานภาครัฐ ทำให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญมากกว่าในอดีต เพราะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า องค์กรต่างๆ ที่จะสามารถอยู่รอดได้ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากองค์กร เหล่านั้นมีบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถขับเคลื่อนภารกิจต่าง ๆ ขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้ (กิตติ มิลาเอียง, 2561) ด้วยเหตุที่ว่าทรัพยากรมนุษย์นั้นเปรียบเสมือนมันสมองหรือหน่วยประมวลผล ที่จะทำหน้าที่บริหารจัดการทรัพยากรอื่นๆ ขององค์กรให้ทำงานได้อย่างประสานสอดคล้อง ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มสร้างความได้เปรียบในการดำเนินงานและสร้างความยั่งยืนแก่องค์กร (เดชา เดชะวัฒนไพศาล, 2561) ด้วยมุมมองดังกล่าว “คน” จึงเปรียบเสมือนเป็น “ทุน” ขององค์กร หรือเรียกว่า “ทุนมนุษย์ (Human Capital)” ซึ่งหมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความชำนาญ รวมถึงประสบการณ์ของแต่ละคนที่สั่งสมอยู่ในตนเอง และสามารถนำสิ่งเหล่านี้มารวมเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นศักยภาพหรือแรงขับเคลื่อนองค์กรที่นำไปสู่ความสามารถที่พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง บทความเชิงวิชาการนี้ ผู้เขียนได้มุ่งเสนอสาระที่เกี่ยวกับทุนมนุษย์ (Human Capital) ซึ่งเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

2.1.1.4 ประโยชน์ของการศึกษา

การศึกษาเปรียบเสมือนรากฐานของชีวิต ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นการเปิดโลกแห่งความรู้ให้กับผู้คน ได้เห็นแสงสว่างของปัญญา การศึกษานั้นสามารถบันดาลหลาย ๆ สิ่งให้กับผู้คน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ อาชีพ และการพัฒนาด้านต่าง ๆ นอกจากนั้นยังเป็นการยกระดับความคิดและพัฒนาทัศนคติด้านต่าง ๆ แก่ผู้คนได้อีกด้วย ดังนั้นจึงถือได้ว่าการศึกษาคือสิ่งที่สำคัญที่ต้องชวนขวยจำเรียน เพราะความรู้จะอยู่กับเราไปจนวันตาย (ปัญญา โพรยู, 2566)

การช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุก เรียนก้าวหน้าไปได้ด้วยตนเอง และช่วยสร้างให้เขาเป็นบุคคลที่รักการเรียนรู้โดยการปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีต่าง ๆ ที่สำคัญที่เขาสามารถนำไปใช้ได้จนตลอดชีวิต การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องช่วยสร้างพื้นฐานทางวิชาการที่แข็งแกร่ง ความสามารถในการจัดการงานในระดับสูง สมาธิ และความอดทนให้กับนักศึกษา ทำให้เขารู้จักที่จะคิดริเริ่มและพึ่งพาตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถทางวิชาการในระดับสูงและการมีความคิดสร้างสรรค์อีกต่อไปด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเองในระบบคอมพิวเตอร์ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถเหล่านั้นได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสมุมมองด้านต่าง ๆ ในชีวิต และสร้างให้เขาเป็นบุคคลที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมต่อไปในอนาคต (ภัทรวี เทพพิทักษ์, 2566)

2.1.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา

2.1.2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จุดมุ่งหมาย

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

2.1.2.2 การจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นการศึกษที่ต่อเนื่องจากประถมศึกษา จัดสำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 12 - 17 ปี ซึ่งแบ่งการจัดการศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายของมัธยมศึกษาตอนปลาย

กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2561) กล่าวว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัด และความสนใจเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบการทำงานและอาชีพที่ตนถนัด ทั้งอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบการทำงานและอาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

การจัดเวลาเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔ - ๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
วิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐ (๔ นก.)	๑๖๐ (๔ นก.)	๑๖๐ (๔ นก.)	๓๒๐ (๘ นก.)
- ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
- ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
- หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม										
- เศรษฐศาสตร์										
- ภูมิศาสตร์										
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๖๐ (๓ นก.)
ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๖๐ (๓ นก.)
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๖๐ (๓ นก.)
ภาษาต่างประเทศ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๑,๖๔๐ (๔๑ นก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๓๖๐
● รายวิชา / กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตาม ความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่น้อยกว่า ๔๐ ชั่วโมง						ปีละไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๐ ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ชั่วโมง / ปี						ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ชั่วโมง / ปี			รวม ๓ ปี ไม่น้อยกว่า ๓,๖๐๐ ชั่วโมง

หมายเหตุ โครงสร้างเวลาเรียนแก้ไขตามคำสั่ง สพฐ. ๒๘๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และ

คำสั่ง สพฐ. ๑๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕

*** โครงสร้างเวลาเรียนปรับปรุงล่าสุด ตามคำสั่ง สพฐ.ที่ ๙๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และ

คำสั่ง สพฐ.ที่ ๙๖๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ***

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างเวลาเรียน

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ (2565)

เกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด
2. ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต
3. ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
4. ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
5. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเลือกศึกษาต่อ

2.1.3.1 ความหมายของการเลือกศึกษาต่อ

Barnard, Chester I (1938) ได้ให้ความหมายของการเลือกหรือตัดสินใจไว้ว่า คือ เทคนิคในการที่จะพิจารณาทางเลือกต่างๆ ให้เหลือทางเลือกเดียว

ประดิษฐ์ สมวงษา (2561) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พาเป็นไปได้และทางเลือกจากงานต่างๆ ที่มีอยู่

บุญิกา แจ่มจรัส (2561) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

ปฐมา อาแว และนิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) การตัดสินใจต้องผ่านกระบวนการพิจารณาไตร่ตรอง วิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้รวบรวม และลำดับความสำคัญไว้แล้วจึงตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุด รวมถึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคน ทั้งที่เป็นการตัดสินใจคนเดียว เป็นกลุ่ม หรือองค์กร ซึ่งพฤติกรรมคนแต่ละคน แต่ละกลุ่มก็จะมีแตกต่างกันเช่นเดียวกันกับการตัดสินใจของผู้ปกครองหรือบุตรหลาน ในการเลือกพิจารณาสถานศึกษาที่เหมาะสมและดีที่สุด

ชัยพร จูผลดี (2564) การตัดสินใจ หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกหลายๆ ทางเลือก โดยการศึกษาข้อมูล และหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีเพียงทางเลือกเดียวได้ ซึ่งทางเลือกนั้น สามารถตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.1.3.2 ความสำคัญการศึกษาต่อ

ยุวดี มาพุทธ (2566) ได้กล่าวถึงความสำคัญการศึกษาต่อไว้ดังนี้

- 1) เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานเหตุผลหลักๆ หลายคนตัดสินใจเรียนต่อนั้นก็เพราะผู้ที่จบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จะสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ง่ายกว่า

ผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี เนื่องจากบางหน่วยงานจะกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น

2) เพื่อเรียนรู้ในสิ่งที่สนใจในเชิงลึกหลายคนตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูง ไม่ใช่เพราะสาเหตุทางหน้าที่การงานเป็นหลัก แต่เรียนต่อเพราะมีความสนใจ

3) เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีหลายคนทีหลังจากทำงานไปได้จนถึงจุดๆหนึ่ง แล้วพบว่าตนเองไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งหรือได้รับเงินเดือนที่สูงกว่านี้ได้ เพราะว่ามีข้อจำกัดในเรื่องคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษา จึงตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเป็นใบเบิกทางในตำแหน่งงานที่สูงขึ้นนั่นเอง

4) เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับทางวิชาการ สำหรับใครที่ต้องการอยากมีผลงานทางด้านวิชาการที่ถูกตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในการเรียนต่อในระดับปริญญาโทและเอก คุณจะมีโอกาสที่จะได้ทำงานหรือร่วมทำงานวิจัยในสิ่งที่ตัวเองสนใจ ได้สำรวจหรือค้นพบทฤษฎีใหม่ๆที่น่าสนใจ

5) เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับตนเองในการประกอบธุรกิจ เช่น ธุรกิจส่วนตัว ถึงแม้ว่าวุฒิการศึกษาจะไม่ได้มีความจำเป็น แต่อย่างน้อยก็ยังเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับธุรกิจต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมทำธุรกิจ รวมไปถึงผู้ให้บริการ

กึ่งแก้ว อาริรักษ์ (2564) ให้ความสำคัญของการศึกษาต่อ ไว้ดังนี้

1) กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อที่หลากหลาย

2) ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ลึกซึ้งขึ้น โดยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นจากแหล่งการเรียนรู้

3) กระตุ้นมุ่งเน้นลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผลักดันให้ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น สามารถสร้างผลผลิตในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงขึ้น

4) เสริมสร้างการเรียนรู้ จนเกิดทักษะการแสวงหาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการสร้างตระหนักเชิงมนทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติและแตกต่างของข้อมูล

5) แหล่งการเรียนรู้เสริมสร้างการพัฒนาการคิด เช่น การแก้ปัญหา การให้เหตุผล และการประเมินอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยกระบวนการวิจัยอิสระ

6) เปลี่ยนเจตคติของครูและผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7) พัฒนาทักษะการวิจัยและความเชื่อมั่นในตนเองในการค้นหาข้อมูล

8) เพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการ ในด้านเนื้อหา เจตคติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการเรียนรู้

2.1.3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อ

1) ปัจจัยด้านหลักสูตร

พรทิพย์ วงคำสอน (2564) หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับ เปรียบเสมือนเข็มทิศในการกำกับทิศทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะ มีเจตคติที่ดี และมีทักษะในการดำรงชีวิตที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและพัฒนาสังคมได้อย่างมีคุณภาพ หลักสูตรที่ดีต้องเหมาะสมและทันกับสภาวะการณ์ปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของตลาดแรงงาน

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2561) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่ทางโรงเรียนจัดให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective domain) และทักษะพิสัย (Psycho motor domain) ไปในทางที่ดี และเป็นตามที่สังคมต้องการ

ธีรยุทธ์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา (2562) ได้กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของ หลักสูตร คือ ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

รุ่งทิวา จันทรวัฒนวงษ์ (2561) ได้กล่าวว่า หลักสูตรนั้นมีความหมายในสองนัย คือ เนื้อหาสาระและแผนการจัดประสบการณ์

กฤษฎา อัสฤกษ์ (2564) ได้กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แนวการจัดประสบการณ์ และ/หรือ เอกสาร ที่มีการจัดทำเป็นแผนการจัดสภาพการเรียนรู้หรือโครงการจัดการศึกษา โดยมีการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

สุเทพ อ่วมเจริญ (2560) ได้กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ศาสตร์ที่เรียนรู้เพื่อนำไปกำหนดวิถีทางที่นำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้

2) ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา

ชัยพร จูผลดี (2564) ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา หมายถึง ภาพจากความนึกคิดที่มีต่อสถานศึกษาซึ่งเกิดจากการรับรู้ และรู้สึกประทับใจ ประกอบด้วย ชื่อเสียงที่เป็นที่ยอมรับ เปิดสอนหลักหลายสาขาวิชา มีความเป็นผู้นำด้านการศึกษา มีคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ สามารถผลิตนักศึกษา ที่มีคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับ รวมถึงสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อม ภายในสถานศึกษาที่ดี และการคมนาคมขนส่งไปมาสะดวก เป็นต้น

ปฐมมา อาแว และ นิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง ภาพที่เกิดจากความนึกคิดหรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้นของนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วย ภาพลักษณ์ด้านมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คณะหรือสาขาที่หลากหลาย ความรู้ความสามารถและชื่อเสียงของคณาจารย์ อาคารสถานที่และเทคโนโลยีที่มีความ พร้อมทันสมัย สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย เป็นต้น

สุทศสา อุปลกะลิน (2564) ได้กล่าวว่าการตัดสินใจเป็นการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยภาพลักษณ์ของสถาบัน หลักสูตรการสอนและอาจารย์ ผู้สอน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกย่อยแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน จะเห็นว่าการที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น นักเรียนได้ให้ความสำคัญต่อบ้างด้านต่าง ๆ ในระดับมาก ซึ่งแยกปัจจัยออกเป็นสองประเภท คือ ปัจจัยภายในของสถาบันที่นักเรียนจะเข้าศึกษา ได้แก่ ภาพลักษณ์ของสถาบัน และหลักสูตรการสอนและอาจารย์ผู้สอน กับปัจจัยภายนอกสถาบันการศึกษา ได้แก่ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ ซึ่งอธิบายได้ว่า ก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น นักเรียนได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนเข้าศึกษา ขณะกำลังศึกษา และหลังจบการศึกษาออกไปแล้ว ซึ่งเมื่อเทียบกับผลการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกสถาบันสูงขึ้น

3) ด้านอาจารย์ผู้สอน

ธนวรรณ สอ้าง (2561) ให้ความเห็นว่าครูที่มีประสิทธิภาพ ควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผู้นำที่ขยันขันแข็งกล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้น ในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต น่าไว้วางใจรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ มีความเข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นให้ความรู้ที่นักเรียนได้ทันกับความรู้ใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนมีอารมณ์ขันด้วย

ชูเกียรติ วรรณสอน (2561) กล่าวว่า ผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอน ต้องมีบุคลิกภาพดี มี การแสดงออกทางกายและความคิดที่ดี เช่น มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีร่างกายที่แข็งแรงการแต่งกาย สุภาพเรียบร้อย เป็นคนมีเหตุมีผลและมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมและผู้สอนยังต้องมีสมรรถภาพในด้าน วิชาชีพ ได้แก่ความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาชีพที่สอนและเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2561) กล่าวว่า ผู้สอนหรือครู หมายถึง บุคลากร วิชาชีพผู้ทำหน้าที่ สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญ ของการจัดการเรียน การสอนที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน มีอิทธิพลต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอน ควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการ เรียนรู้

รตวรรณ ประวิรัตน์ (2562) สรุปได้ว่า ผู้สอน หมายถึง บุคลากรซึ่งทำ หน้าที่สอนและส่งเสริมการ เรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

4) ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน

วิเชียร ดีฉาย (2561) ได้สรุปเกี่ยวกับด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ชื่อเสียงเป็นความประทับใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือองค์กรใดองค์หนึ่ง หรืออาจเรียกว่า ภาพลักษณ์ ชื่อเสียงประวัติโรงเรียน หมายถึง เกียรติประวัติที่โรงเรียนมีความเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ความเชื่อมั่น ความเชื่อถือต่อโรงเรียน

วาสนา ดิษฐ์พรม (2564) ได้สรุปว่า ชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เช่น อาจเปลี่ยนจากภาพลักษณ์ที่ดีเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีได้ หรือ เปลี่ยนจากภาพลักษณ์ที่ไม่ดีมาเป็นดีก็ได้ การประชาสัมพันธ์จะมีบทบาทอย่างมากในการเสริมสร้าง และเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์โดยการทำให้ ภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หน่วยงานเป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนใน สถาบันองค์การ ซึ่งจะต้องให้ความร่วมมือด้วยดี เพราะการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีนั้น ถ้าปราศจากความ ร่วมมือจากบรรดาสมาชิกขององค์กรแล้ว จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ภาพลักษณ์ของ สถาบัน-องค์การนั้นต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงเท่านั้น และต้องมีการสื่อสารไปยังกลุ่ม ประชาชนเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอกย้ำและรักษาภาพลักษณ์ให้คงอยู่ตลอดไป

สุทัสสา อุลกะลิน (2564) กล่าวว่า การสร้างภาพลักษณ์ต้องอาศัย กระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เมื่อตัดสินใจได้ว่าจะใช้ข้อดีข้อเสียใดเป็นจุดแข็งในการสร้าง ภาพลักษณ์ โดยใช้หลักการสร้างภาพที่มีความสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดของสถาบัน องค์การให้มีความแตกต่างจากผู้อื่น แล้วจึงสร้างภาพให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยผู้สร้างต้องม ีความสามารถในการสื่อสารเลือกใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาพ สัญลักษณ์ ฯลฯ ที่สามารถสื่อ ความหมายซึ่งต้องตีความเป็นภาษาที่น่าสนใจเหมาะสมกับสภาพการณ์ โดยการสร้างภาพในขั้นตอน นั้นต้องอาศัยความคิดและการกระทำในลักษณะที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ จึงจะทำให้ภาพลักษณ์มี ความเด่นและน่าสนใจ

Kotler, Phillip (2007) กล่าวว่า การเผยแพร่ภาพลักษณ์นั้นผ่านสื่อ ประเภทต่างๆ ด้วยจังหวะที่เหมาะสม เพื่อให้เข้าถึงประชาชนผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการ ยอมรับในที่สุด สำหรับการกระจายภาพลักษณ์นั้น สื่อมวลชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ดังนั้น จึงเป็น

ความจำเป็นที่จะต้องทำให้สื่อมวลชนยอมรับและเห็นด้วยกับภาพลักษณ์นั้น ตั้งแต่ในเบื้องต้น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการเผยแพร่ภาพลักษณ์สู่มวลชนต่อไป

5) ด้านเนื้อหารายวิชา

กนกพร วงษ์เล็ก (2561) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ และกิจกรรมหลักที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจ ก็คือกิจกรรมที่มีการปรับความเข้าใจในระหว่างบทเรียน อย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนอกจากจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนแล้ว ผู้สอนก็ยังสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้โดยง่ายอีกด้วย

อุปรีษฐา อินทรสาด (2565) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ มีลำดับขั้นของกิจกรรมหรือ ประสบการณ์ที่เริ่มตั้งแต่ง่ายไปยากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

จันทิมา รอดคง (2560) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือกิจกรรม ที่นักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมและทำให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดหมายที่ต้องการ กิจกรรมการเรียนเป็น การออกแบบในการจัดประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและมีความเข้าใจต่อการ เรียนในเรื่องนั้น ๆ

รัตนา เจียมบุญ (2563) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอนการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

6) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดแผนการเรียนรู้

ศยามล ศรสุวรรณศรี (2565) ได้สรุปเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ต้องจ่ายทั้งหมด เพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลาน ซึ่งค่าใช้จ่ายหลักประกอบด้วยค่าแรกเข้า ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การศึกษา ค่าเดินทางและค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ฉัตรชัย อินทสังข์ (2562) ได้ให้คำจำกัดความของค่าใช้จ่ายของนักเรียน ว่า เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนสำหรับใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษา และค่าหนังสือ ค่าพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย ค่ากิจกรรม ต่าง ๆ และอุปกรณ์การเรียนทุกชนิด ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายใน การศึกษาแก่บุตรหลานซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้ลงทุน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอาหาร ค่า

กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนนั่นเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของครอบครัวได้ ดังนั้น การที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะทำการตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาให้แก่บุตรหลาน จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของครอบครัวประกอบด้วย หากค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสูงย่อมส่งผลกระทบมากขึ้น เพราะทำให้ครอบครัวเดือดร้อนต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้

7) ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ปุณิกา แจ่มจรัส (2561) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ หมายถึง การจัด ห้องเรียนให้เป็นระเบียบความเป็นไปได้ และความเหมาะสมของห้องเรียนวัสดุที่ใช้และความสามารถ ในการจัดของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ภายนอกห้องเรียน เช่น สนาม อาคารเรียน อาคารประกอบการ สวนหย่อม สนามกีฬาเครื่องเล่น สนาม ที่พักผ่อนควรจัด ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียนความปลอดภัยในสนามเด็กเล่น และ บริเวณโรงเรียน ตลอดถึงการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม เพื่อให้เป็น ศูนย์รวมแห่งจิตใจของสมาชิกในโรงเรียนต่อไป จึงเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านอาคาร สถานที่ที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนดีขึ้น

พัชรภรณ์ โพธิสัย (2560) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในโรงเรียน หมายถึง ลักษณะหรือสภาพต่าง ๆ ในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน เป็นสิ่งที่มีอยู่โดยรอบหรือปะปนกันทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้ต่อลักษณะสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของโรงเรียน ทั้งด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริหารบรรยากาศการเรียนการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลและผลกระทบต่อการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม การจัดสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย มีวัสดุ อุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเหมาะสม

วาสนา ดิษฐ์พรม (2564) ได้สรุปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม หมายถึง การ จัดสภาพสิ่งต่าง ๆ ทั้งกายภาพและชีวภาพรอบตัวให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางสติปัญญาถึงขีดความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่

อัญชนา มุ่งหมาย (2564) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่างๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะ และความสนใจของตัวเอง

ชูศรี จวงจันทร์ (2562) ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการ

พัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกายและจิตใจ อารมณ์สังคม สภาพแวดล้อม สถาบันการศึกษาที่ดีจะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดหมายตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

เอกกวีร์ พิทักษ์ธนชกุล (2566) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม (environment) ว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์กร คือ เป็นภาพรวมทั้งหมด ส่วนองค์กรถือว่าเป็น ส่วนประกอบย่อยที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกนั้น และองค์กรจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

8) ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน

ภัทรพล พรหมมัญญ (2561) การจัดจำหน่าย หมายถึง การดำเนินการบริการการจัดการของสถานศึกษา ซึ่งช่องทางการจำหน่าย หมายถึง สถานที่ให้บริการในส่วนแรก คือ การเลือกทำเลที่ตั้ง (Location) การเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจบริการมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะธุรกิจบริการที่ผู้บริโภคต้องไปรับบริการจากผู้ให้บริการในสถานที่ที่ผู้ให้บริการจัดไว้ เพราะทำเลที่ตั้งเป็นตัวกำหนดกลุ่มของผู้บริโภคที่จะเข้ามาใช้บริการ ดังนั้น สถานที่ให้บริการต้องสามารถครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด และคำนึงถึงทำเลที่ตั้งของคู่แข่งด้วย โดยความสำคัญของทำเลที่ตั้ง จะมีความสำคัญมากน้อยต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจบริการแต่ละประเภท

อรณาย บุนนาค (2561) ปัจจัยด้านสถานที่ ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ต้องมีลักษณะที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการเดินทางไปได้สะดวก ใกล้แหล่งชุมชน มีรถประจำทางผ่าน และมีที่จอดรถกว้างขวาง

9) สื่อการเรียนการสอน

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า สื่อการสอน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการสอนของครู เพื่อสื่อสารจากครูสู่ผู้เรียน และจากผู้เรียนสู่ครู

สุทัสสา อุลกะลิน (2564) ได้ให้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

วิเชียร ดีฉาย (2561) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน คือ พาหนะในการนำข้อมูลไปยังผู้รับเพื่อนำไปใช้กับการเรียนการสอน หรือส่งเนื้อหาความรู้ไปยังผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน

จันทิมา รอดคง (2560) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำ และถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

จากความหมายของสื่อการเรียนการสอนข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน คือ เครื่องมือ วิธีการ ที่นำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เป็นตัวกลางที่ช่วยนำความรู้ จากผู้สอนสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามที่ผู้สอนได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

2.1.4 หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.1.4.1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์

“คหกรรมศาสตร์” มีความหมายตรงกับคำว่า “Home Economics” ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ เช่น เกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 อันได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย

คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยหลักการและเหตุผล เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการอาชีวศึกษาที่บูรณาการจากศาสตร์หลายด้าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถเฉพาะทาง ซึ่งมีผู้นิยามของคหกรรมศาสตร์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

คหกรรมศาสตร์ มีผู้ให้ความหมายไว้หลายคน เมื่อย้อนไปยุคกรีกคลาสสิก Aristotle มองเห็นว่า ครอบครัวดีเป็นรากฐานของสังคมดีและความต้องการที่จะบรรลุถึงการมีชีวิตที่ดีซึ่งหมายถึง การผลิตพลเมืองดี จากความหมายที่จำกัดเฉพาะเพียงเรื่องครอบครัว ต่อมานักคหกรรมศาสตร์หลายคนได้ร่วมกันพัฒนาความหมายของ คหกรรมศาสตร์จากการประชุมสัมมนา Lake Placid Conference ครั้งที่ 4 ซึ่งเป็นการประชุมสัมมนา ประจำทุกๆ 10 ปีของนักคหกรรมศาสตร์มีข้อสรุปว่า คหกรรมศาสตร์ คือ การศึกษาในเรื่องกฎหมาย สภาวะ แวดล้อม หลักการและแนวความคิดที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของคน และธรรมชาติของคน ความเป็นอยู่ในสังคมโดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างคนและสังคม (นภสร จันทน์โอ, 2561) “คหกรรมศาสตร์” เป็นวิชาที่ว่าด้วยศิลปะและหลักของการครองเรือน เช่น หลักการโภชนาการ การจัดตกแต่งบ้าน การเลี้ยงดูเด็ก เคหศาสตร์ หรือ เคหเศรษฐศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2542 สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้พิจารณาเห็นว่าสังคมโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และการจัดการเรียนการสอนทางคหกรรมศาสตร์ได้พัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้นิยามความหมายของ “คหกรรมศาสตร์” ใหม่ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 คหกรรมศาสตร์หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการ จัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความมั่นคงของสถาบัน ครอบครัวและสังคม

ปัจจุบันราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ คือ วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปะ โดยมุ่ง

พัฒนาครอบครัวด้วยการ จัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม ความหมายของคหกรรมศาสตร์ ในปัจจุบันมีความหมายกว้างขึ้น คือ เป็นสาขาวิชาที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน ทั้ง วิทยาศาสตร์ ศิลปะ มานุษยวิทยา และเทคโนโลยี สามารถจัดการปรับปรุงความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทครอบครัว ชุมชน ประเทศ และระดับโลกต่อไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของ คหกรรมศาสตร์ ว่า เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

นภสร จันทโน (2561) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่บูรณาการมาจาก การดำรงชีวิตของมนุษย์ ครอบครัว สังคม โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

นิอร ดาวเจริญพร (2565) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยการ ใช้ การพัฒนา และการจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อประโยชน์สุขของบุคคล ครอบครัว สถาบัน และชุมชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการศึกษาวิจัยในทางวิทยาศาสตร์และศิลปะในแขนงต่างๆ ของชีวิตครอบครัว ซึ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งทางกาย ทางใจ ทางเศรษฐกิจและสังคม สถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่มีการสอนคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่แบ่งเนื้อหาสาระของคหกรรมศาสตร์ไว้ 4 กลุ่ม คือ อาหารและโภชนาการ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย พัฒนาการครอบครัวและเด็ก และศิลปะประดิษฐ์

วราภรณ์ ทะนัน (2564) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันและสังคม

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ (2561) คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่บ้านหรือครอบครัว เพื่อบูรณาการครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลต่อมาคหกรรมศาสตร์ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อบูรณาการศักยภาพของคนที่สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศ และสังคมโลก

อัครพล ไชยวงศ์ (2556) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการงานอาชีพ ที่ดีขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคม

2.1.4.2 ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มุ่งสร้างปัญญาและลักษณะของชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเพื่อตนเอง พึ่งพาตนเองได้ นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีส่วนสร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม ซึ่งมีผู้นิยมของ ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล และ อนุสรณ์ ใจทน (2561) ได้กล่าวว่า อาชีพต่างๆ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งสิ้น คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาหนึ่งในหลายๆ สาขาวิชาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาในด้านปัจจัยสี่ อันเป็นพื้นฐานความต้องการของมนุษย์และการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คหกรรมศาสตร์จึงสามารถที่จะนำเอาหลักวิชาไปประกอบงานวิชาชีพได้ในหลายลักษณะ ทั้งในภาครัฐบาล และเอกชน ประกอบธุรกิจประเภทเสื้อผ้า อาหาร งานประดิษฐ์ รับเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ (2561) ได้กล่าวว่า วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาด้านครอบครัว และสังคมของประเทศ เพราะผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์นี้ ย่อมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความสุข สร้างความอบอุ่นในครอบครัว รวมถึงสร้างพลังในชุมชนให้เข้มแข็งพร้อมรับภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทยได้อีกในอนาคต

สรุป คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญสัมพันธ์กับศาสตร์สาขาอื่นเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์ที่จะต้องนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพที่สมบูรณ์ วิชาคหกรรมศาสตร์ในปัจจุบันเน้นในเรื่องการจัดการพัฒนาทรัพยากรของแต่ละครอบครัว เพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุขทั้งครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

2.1.4.3 การจัดการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา

1) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของคนทุกคนในด้านต่าง ๆ ให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพและสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

2) เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้มีความมั่นคง เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิต

จากนโยบายดังกล่าว สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้อง และสนองตอบนโยบายเพื่อให้เกิดการพัฒนาการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในการรับนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ โดยขยายฐานการให้บริการให้หลากหลาย

นอร์ ดาวเจริญพร (2565) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการสร้างคนให้มีคุณภาพ เป็นวิชาชีพสาขาหนึ่งซึ่งบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิต และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะช่วยพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะที่จะสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ได้เปิดกว้างขวางขึ้น สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ประเทศมีนโยบายโดยเร่งพัฒนากำลังคนเพื่อเป็นฐานอุตสาหกรรมสาขาต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตและความต้องการของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนั้น หลักสูตรคหกรรมศาสตร์จึงจำเป็นต้องพัฒนากำลังคนทางด้านคหกรรมศาสตร์ทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแผนพัฒนาประเทศด้วย

2.1.4.4 คุณสมบัติของผู้เรียนสาขาคหกรรมศาสตร์

- 1) มีความชื่นชอบวิชาช่างหรืองานฝีมือ
- 2) มีใจรักงานบริการ
- 3) มีความประณีต
- 4) มีความละเอียดลออ
- 5) ใจเย็นและชอบงานประดิษฐ์ต่าง ๆ
- 6) มีความขยัน หมั่นเพียร
- 7) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.1.4.5 ลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ ยกตัวอย่างเช่น

- 1) งานประดิษฐ์ต่าง ๆ
- 2) งานจัดดอกไม้
- 3) งานบริการ
- 4) งานทำอาหาร ขนมต่าง ๆ
- 5) งานแกะสลักผลไม้
- 6) งานจัดโต๊ะ จัดสถานที่
- 7) งานเย็บปัก

2.1.4.6 แนวทางการประกอบอาชีพ ยกตัวอย่างเช่น

- 1) ประกอบธุรกิจขายอาหาร
- 2) ประกอบธุรกิจขายขนม
- 3) ประกอบธุรกิจโรงแรม
- 4) หัวหน้าแม่บ้าน
- 5) พนักงานบริการในโรงแรม
- 6) นักตกแต่งสถานที่
- 7) เจ้าของธุรกิจรับจัดงาน
- 8) นักจัดดอกไม้
- 9) เชฟอาหารไทย เชฟอาหารต่างประเทศ 1
- 10) ช่างเย็บปัก ต่าง ๆ
- 11) ครูสอนคหกรรม
- 12) พนักงานรัฐและเอกชน

2.1.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน

2.1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1) เพศ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อ ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศไว้ ดังนี้

นภสร จันทนโอ (2561) กล่าวว่า เพศที่แตกต่างกันอาจมีผลทำให้เกิดการรับรู้ ความสนใจ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติที่ต่างกัน

อรณาย บุนนาค (2561) กล่าวว่า เพศมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพ เพศชายและเพศหญิงจะมีการตัดสินใจที่ต่างกัน โดยเฉพาะเพศชายจะสนใจอาชีพที่มีรายได้ มีความก้าวหน้า มีอิสระและต้องหาความรู้เพิ่มเติม เพศหญิงจะสนใจอาชีพที่มีเกียรติทางสังคม มีอัตราการศึกษาต่อที่สูงกว่าเพศชาย

ปิยะรัตน์ ดิกลาง (2560) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย พบว่า เพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเรามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จจึงมีความสำคัญต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

อัศรพล ไวเชียงค้ำ (2556) กล่าวว่า เพศ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบ แสดงถึงลักษณะที่สามารถวัดได้ไม่ขึ้นอยู่กับเวลา เป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการพิจารณา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคล และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

สรุป เพศเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดการปฏิบัติที่ต่างกัน ลักษณะภูมิหลังของนักเรียนนักศึกษาที่สามารถวัดได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคล และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

2) สาขาวิชาที่ศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในด้านใด เพราะได้รับความรู้และการศึกษาด้านนั้นจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อ ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา ไว้ ดังนี้

จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา (2561) กล่าวว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นการแบ่งกลุ่มโดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาจากหลักสูตรของแต่ละคณะ ดังนั้นในแต่ละกลุ่มสาขาจึงมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย รายวิชา เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และส่งผลให้กระบวนการหล่อหลอมนิสัย นักศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกัน

นภสร จันทนโอ (2561) กล่าวว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของบุคคลที่ศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ต่าง ๆ กันอาจมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจส่งผลต่อการมีเจตคติ ค่านิยม และการตัดสินใจในการประกอบอาชีพที่ต่างกัน

สรุป กลุ่มสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของบุคคลที่ศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีความชัดเจนถึงเป้าหมายในชีวิตภายหลังจากจบการศึกษา ทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียน เกิดความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพ

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้ความสามารถของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนหรือคะแนนเฉลี่ยสะสมจากการประเมินของครูผู้สอน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อ ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ปิยะรัตน์ ดีกลาง (2560) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้วิชานั้นแล้ว ซึ่งจะทราบว่ามึปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

นภสร จันทนโอ (2561) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นสิ่งที่พยากรณ์โอกาสทางการศึกษาและเจตคติของนักศึกษาได้อีกด้วย

รัตนา เจียมบุญ (2563) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการแสดงผลงานจากการทำแบบทดสอบหรือการปฏิบัติงานในวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนมอบหมายตามหลักสูตร และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่าง ๆ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ ระดับอ่อนมาก มีคะแนนน้อยกว่า 2.0 ระดับอ่อน มีคะแนนตั้งแต่ 2.00 – 2.50 ระดับปานกลาง มีคะแนนตั้งแต่ 2.51 – 3.00 ระดับดี มีคะแนนตั้งแต่ 3.01 – 3.50 และระดับดีมาก มีคะแนนตั้งแต่ 3.51 - 4.00

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ (2561) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้สติปัญญาและสมรรถภาพทางสมองที่ได้รับมาจากการสั่งสอน แสดงออกมาในรูปความสำเร็จสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

สรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือประเมินได้จากงานที่ได้รับมอบหมาย หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาด้วย

4) ความศรัทธาต่อสถานศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้สึทางด้านบวกหรือทางด้านลบ ต่อสถานศึกษา ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อ ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความศรัทธาต่อสถานศึกษาไว้ ดังนี้

ปิยะรัตน์ ดิกกลาง (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า ศรัทธาหรือความเชื่อ เป็นความนึกคิดหรือเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีเหตุผลหรือไม่เหตุผลอันเป็นแนวโน้มให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามความคิดและความเข้าใจนั้น ๆ ดังนั้น ความศรัทธาต่อสถาบันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

สรุป ความศรัทธาต่อสถานศึกษา เป็นปัจจัยสิ่งที่แสดงถึงความรู้สึกทางด้านบวก หรือทางด้านลบต่อสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลด้านความศรัทธาต่อสถานศึกษา เป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาด้วย

5) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา เป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้แก่ลูก อาชีพของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน ย่อมแสดงถึงความพร้อมที่อยากจะให้บุตรของตนได้ศึกษาในสถานศึกษาที่ตนคิดว่ามีความเหมาะสม และความพร้อมของตัวนักศึกษาควบคู่กัน อาจเป็นปัจจัยส่งผลต่อการศึกษาต่อ ดังนี้

พรทิพย์ วงคำสอน (2564) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่สติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่ง ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

อัครพล ไชยวงศ์ (2556) ได้ศึกษา ทักษะคิด ต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้กล่าวว่า การศึกษาของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการกระตุ้นการศึกษาของลูก เพราะระดับการศึกษาของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครองนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการวิจัยด้านต่าง ๆ ดังนั้น การศึกษาของผู้ปกครองจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการวิจัยในครั้งนี้

สรุป ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ความต้องการของบิดามารดามีอิทธิพลต่อชีวิตเด็ก ในบรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความเข้มงวด และลูกเป็นความหวังของพ่อแม่ส่วนใหญ่หวังพึ่งพาอาศัยในอนาคต

2.1.5.2 ปัจจัยภายใน

1) ความรู้ ความสามารถในการสาขาวิชาชีพที่เรียน

ความรู้ เป็นความสามารถทางสติปัญญาที่จะรับรู้ จำ และเข้าใจบางเรื่องหรือบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายบางประการ ซึ่งนักศึกษาจะต้องนำความรู้ด้านวิชาชีพคหกรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษา ดังนี้

วรภรณ์ ทะนัน (2564) กล่าวว่า ความรู้เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิด การเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ ได้โดยไม่จำกัดช่วงเวลา หรือกล่าวได้ว่าเป็นสารสนเทศที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับเราในการนำไปใช้งาน ซึ่ง แบ่งประเภทของความรู้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- ความรู้ที่อยู่ในวัตถุ (Artifact) เช่น โทรศัพท์มือถือ ปากกา หนังสือ วัสดุ มีความรู้ในนั้น
- ทักษะ (Skill) ในที่นี้หมายถึงความรู้ที่ได้จากการฝึกฝน ไม่ใช่แค่ความรู้ธรรมดา หรือเพียงท่องจำได้เท่านั้น
- สามัญสำนึก (Heuristics, Commonsense) เป็นความรู้บางอย่างหนึ่งซึ่งหลายๆครั้งเราไม่แน่ใจว่าถูกหรือผิดก็ต้องลอง

- ประสบการณ์ (Experience) เป็นความรู้ อย่างหนึ่ง เป็นความรู้ tacit ถ้าเรดิงออกมาได้เป็น explicit เราก้จะรู้เข้าใจมันอย่างดี แต่หลาย ๆ เรื่องเรออธิบายไม่ได้ แต่เรามีประสบการณ์ เวลาทำเรานำประสบการณ์มาใช้เป็นความรู้

- พรสวรรค์ (Natural Talent) เป็นความรู้ อย่างหนึ่ง คนบางคน จะเล่นดนตรีได้เก่งมากเพราะหุติมาแต่กำเนิด อย่างเช่น โมซาร์ท (Mozart)

สมพร สุทัศน์ (2564) กล่าวว่า ความรู้เป็นบรรดาข้อเท็จจริงที่มนุษย์ ได้รับเกี่ยวกับสถานที่ เหตุการณ์ สิ่งของและบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์การสังเกตหรือการ ค้นคว้า โดยเก็บรวบรวมสะสมไว้และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งที่จำได้ออกมาให้ปรากฏ ได้ สังเกตได้ วัดได้ ซึ่ง บลูมและคณะ (1956) ได้แบ่งระดับความรู้ เป็น 6 ระดับ จากชั้นที่ง่ายไปสู่ชั้น ที่ยาก ดังนี้

- ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถทางสมองในอันที่ จะคงไว้ หรือรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับรู้เข้าใจในสมอง การวัดว่าบุคคลที่มีความสามารถ ในการจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ให้ดูที่ว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกได้ซึ่งสิ่งที่จะจำไว้ เพียงใด

- ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการสื่อ ความหมายให้ผู้อื่นรู้เจตนาของตน และตนเองรู้ความหมาย ความปรารถนาของผู้อื่น

- การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ ความจำ และความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล ความสามารถในการนำไปใช้ ไม่ได้หมายความว่าถึงการศึกษาได้เรียนรู้วิธีการนำไปทำตามวิธีที่ได้รับไปเลียนแบบ แต่ความสามารถในการ นำไปใช้ในการแก้ปัญหาซึ่งเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นความสามารถนำสิ่งที่ได้ จากการเรียน การสอนไปแก้ไขสถานการณ์ให้ลุล่วงไป

- การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราว ใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ

- การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการประกอบ ส่วนย่อย ๆ ให้เข้ากันได้เป็นเรื่องเป็นราว เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวในหลาย ๆ ลักษณะ แล้วนำมาจัดระบบโครงสร้างเสียใหม่ ให้เกิดสิ่งใหม่ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม

- การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินดีราคา โดยอาศัยหลักเกณฑ์ (Criteria) และมาตรฐาน (Standard) ที่วางไว้

สรุป ความรู้ เป็นความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะ รวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายที่ผ่านกระบวนการคิด การเปรียบเทียบ เชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ แบ่งประเภทของความรู้เป็น 5 กลุ่มคือ

ความรู้ที่อยู่ในวัตถุ ทักษะ สามัญสำนึก ประสบการณ์ พรสวรรค์ ซึ่งแบ่งระดับความรู้ เป็น 6 ระดับ จากชั้นที่ง่าย ไปสู่ชั้นที่ยาก คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2.1.5.3 ปัจจัยภายนอก

1) การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีคุณภาพจะส่งผลต่อความรู้สึกรู้สึกหรืออารมณ์ ก่อให้เกิดมิตรภาพ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น รู้สึกอิสระ อาจส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเข้าชั้นเรียน ดังนี้

อนุชา ลีฬหาพงศธร (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรทำความเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเฉพาะการทำงานของสมองซึ่งเป็นกลไกการเรียนรู้ที่สำคัญ แนวคิดจากกลไกการเรียนรู้จะช่วยให้เข้าใจระบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งแนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จย่อมมีองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาทั้งในด้านตัวผู้เรียน และคุณสมบัติของผู้สอน อันได้แก่ คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน การสอน และเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน การพิจารณาจัดขั้นตอนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถได้อย่างแท้จริง ก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้สอนต้องตระหนักในการจัดวางแผนการสอนระยะยาว และระยะสั้นให้สอดคล้องกัน รวมทั้งการพิจารณารายละเอียดขององค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่การเข้าใจหลักการและทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอน การเลือกหรือสร้างสรรค์วิธีการสอน และเทคนิคการสอน รวมทั้งความเข้าใจกระบวนการพัฒนาหลักสูตร สื่อการสอน บทบาทของผู้สอน และผู้เรียน รวมทั้งลักษณะของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรมีโอกาสในการจัดการเรียนรู้อย่างครบวงจร

อุปภิฐา อินทรสาด (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรทำความเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเฉพาะการทำงานของสมอง ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณา ทั้งในด้านตัวผู้เรียน และคุณสมบัติของผู้สอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตร มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสามารถประเมินผล การเรียนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน และการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุป การจัดการเรียนการสอน เป็นการตั้งใจกระทำให้เกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิด

การเรียนรู้ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการมีความรู้และมีทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความหมาย และมีคุณค่า ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนหรือที่เรียกกันว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล

2) การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ต้องจัดให้ครอบคลุมกับภาระงาน การศึกษาทุกด้าน ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาต่อยอดไปสู่ศักยภาพสูงสุด เป็นปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน นักศึกษา เพื่อสร้างให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ดังนี้

หลักสูตร ควรพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญๆ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลมีโอกาใช้ข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร หลักสูตรควรส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็น สร้างความมั่นใจและ ให้กำลังใจในการเรียนรู้ เป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

หลักสูตร ควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรมสังคมและ วัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและ วัฒนธรรมที่ต่างกัน มีอิทธิพลต่อตัวบุคคลและสังคม สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักคุณธรรมและความ อิสระของผู้เรียนมีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูลและเป็นอิสระ เข้าใจในความ รับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยรวม สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรม มีความเสมอภาค มีความ ตระหนัก เข้าใจ และยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนา ที่ยั่งยืนทั้งในระดับส่วนตน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก

หลักสูตรที่มีคุณภาพต้องเป็นหลักสูตรที่พัฒนามาจากข้อมูลสารสนเทศ ด้านต่างๆ ของสถานศึกษาและชุมชน มีการระดมทรัพยากรทั้งของสถานศึกษาและชุมชนมาใช้ อย่าง คุ่มค่า เต็มตามศักยภาพ ซึ่งบทบาทของหลักสูตรมีหลายประการ คือ

1) เป็นข้อกำหนดที่ทุกคนในสถานศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และพัฒนาให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และ ความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสถานศึกษาและท้องถิ่น

2) เป็นเอกสารที่บุคคลภายนอกหรือหน่วยงานต่าง ๆ มีไว้ใช้ประโยชน์ ในกรณีที่ต้องการศึกษาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

3) เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อประเมินให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา

สรุป การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ควรจัดโดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ ๆ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้ อยากเห็น เป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรมสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน

3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครูผู้สอน

สมศักดิ์ ภู่วิภาตาวรรณ (2562) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในชั้นเรียนกับความรับผิดชอบ และมโนคติของตนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 จำนวน 263 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความรับผิดชอบสูงที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลยมีความรับผิดชอบต่ำที่สุด และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบของนักเรียนแบบอัตตาธิปไตยกับแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์กับความรับผิดชอบในทางลบ

พรณี ศักดิ์ทอง (2562) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

นลินี บำเรอราช (2560) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่ดี มีความเป็นกันเอง หรือเป็นแบบประชาธิปไตยมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูน่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาเรียนของนักเรียนด้วย

4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ชนนุช บุญสิทธิ์ (2561) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อน สัมพันธภาพอันดีไว้ ดังนี้ แสดงกิริยายิ้มแย้ม แจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

ภัทรพล พรหมมัญญ (2561) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ถ้านิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน นิสิตสามารถเรียนรู้บทบาทของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน

ช่วยให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นคง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดีสามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิชญภา โสรรัตน์ (2565) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยมีส่วนทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนอิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน

ปิยะรัตน์ ดิกลาง (2560) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่ดีมีผลทำให้นักเรียนมีการพัฒนาบุคลิกภาพในหลายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ความมั่นคงในตัวเอง การเข้าสังคม เป็นต้น ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

สรุป สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในสถานศึกษา การปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดีสามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียน

5) ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน

ความภาคภูมิใจมีความสำคัญต่อความสุขและการประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ซึ่งมีผลกระทบต่ออารมณ์ บุคลิกภาพ กระบวนการทางความคิด ความปรารถนา การประเมินคุณค่าตนเอง การตั้งเป้าหมายในชีวิต การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ตลอดจนการรับรู้ภายนอกและมีปฏิกิริยาตอบสนอง ดังนี้

กนกกรส วงษ์เล็ก (2561) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจเป็นการประเมินทัศนคติของบุคคลในการตัดสินตนเองในด้านคุณค่า ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือความรู้สึกของการมีความสำคัญ ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถ ความรู้สึกของการมีอำนาจ ความรู้สึกของการมีคุณธรรม โดยองค์ประกอบของความภาคภูมิใจออกเป็น 2 ส่วน คือ การยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับจากการมีความเชื่อมั่นในตนเองและทำให้เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ และ ความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินของแต่ละบุคคลที่สามารถเผชิญและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

กรองกาญจน์ เอกพิพัฒน์วงศ์ (2561) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ เป็นการประเมินคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ทัศนคติเกี่ยวกับการยอมรับตนเองด้วยความเชื่อมั่นในตนเองว่า ตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณค่า เป็นคนสำคัญ มีความสามารถ เป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งบุคคลที่มีความภาคภูมิใจจะรับรู้คุณค่าของตนเองตามความจริง ตระหนักถึงศักยภาพที่แท้จริงของตน มีความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีจิตใจที่เปิดกว้างและยอมรับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้

อย่างเหมาะสม ส่วนบุคคลที่ไม่มีความภาคภูมิใจในตนเองจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มองตนในแง่ลบ มีความเครียดและวิตกกังวลสูง ไม่มีความพยายามทำงานที่ยากลำบาก มักเป็นผู้ตามมากกว่าการเสนอความคิดเห็น มีแนวโน้มโทษผู้อื่นและไม่สามารถยอมรับการวิจารณ์จากบุคคลอื่นได้

พรทิพย์ วงคำสอน (2564) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ เป็นการประเมินคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองเกี่ยวกับการยอมรับตนเองด้วยความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าเป็นคนสำคัญ มีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มีความเชี่ยวชาญและมีความสามารถประสบความสำเร็จที่ตั้งเป้าหมายไว้

อัศรพล ไชยงคำ (2556) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ มีความสำคัญต่อความสุขและการประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ซึ่งความภาคภูมิใจเป็นการประเมินคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ตระหนักถึงศักยภาพที่แท้จริงของตน มีจิตใจที่เปิดกว้างและยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มีความเชี่ยวชาญและมีความสามารถประสบความสำเร็จที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึกของการมีความสำคัญ ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถ ความรู้สึกของการมีอำนาจ ความรู้สึกของการมีคุณธรรม

สรุป ความภาคภูมิใจ มีความสำคัญต่อความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง ในทางที่ดีในวิชาชีพ มีความเคารพและยอมรับต่อวิชาชีพว่ามีความสำคัญ มีความสามารถและใช้ความสามารถที่มีอยู่กระทำการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย มีความเชื่อมั่นในตนเอง และใช้วิชาชีพอยู่อย่างมีเป้าหมาย

2.1.6 บริบทของของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี

2.1.6.1 ความเป็นมา วิสัยทัศน์และพันธกิจ

ความเป็นมา

สืบเนื่องจากมติที่ประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 เห็นชอบหลักการให้มีเขตพื้นที่การศึกษา (มัธยมศึกษา) โดยให้ดำเนินการเสนอแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกาศจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษา (มัธยมศึกษา) สำหรับจำนวนเขตพื้นที่การศึกษา (มัธยมศึกษา) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แบบกลุ่มจังหวัด จำนวน 18 กลุ่ม และกรุงเทพมหานคร 1 กลุ่ม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปดำเนินการ รวมทั้งมาตรการระยะสั้นก็ให้ดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้การจัดการมัธยมศึกษาได้ขับเคลื่อนต่อไปได้อย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามมติสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดมาตรการระยะสั้นในการดำเนินงานเพื่อยกระดับคุณภาพการมัธยมศึกษาและการบริหารงานบุคคล โดยมาตรการระยะสั้นดังกล่าวกำหนดให้

จัดตั้งศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษา ให้มีเครือข่ายการนิเทศ และกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพความสำเร็จการจัดการมัธยมศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเห็นชอบในมาตรการระยะสั้นและได้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดศูนย์ประสานงานการจัดการศึกษาเมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2552 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกำหนดเป็นเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2553

วิสัยทัศน์

“เป็นผู้นำการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- 2) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมอันพึงประสงค์
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม

2.1.6.1 สภาพทั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับช่วงชั้นที่ 3 - 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6) ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดนครปฐม มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบ 61 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน และโรงเรียนในจังหวัดนครปฐม จำนวน 29 โรงเรียน มีพื้นที่การปกครองจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

จังหวัดสุพรรณบุรีตั้งอยู่ในภาคกลางด้านตะวันตกของประเทศไทย มีแม่น้ำสุพรรณบุรี หรือแม่น้ำท่าจีนไหลผ่านตามแนวยาวของจังหวัดจากเหนือจรดใต้ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครทางรถยนต์ 107 กิโลเมตร และทางรถไฟ 142 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง และพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี

2.1.6.3 ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี

สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี มีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งกระจายตัวอยู่ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

อำเภอเมืองสุพรรณบุรี

- โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย (รั้วใหญ่)
- โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี (ไผ่ขวาง)
- โรงเรียนตลิ่งชันวิทยา (ตลิ่งชัน)
- โรงเรียนสวนหลวง (ท่าพี่เลี้ยง)
- โรงเรียนสวนแตงวิทยา (สวนแตง)

อำเภอบางปลาม้า

- โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสูमारผดุงวิทย์” (โคกคราม)
- โรงเรียนบางแม่หม้ายรัฐราษฎร์รังสฤษดิ์ (บางใหญ่)
- โรงเรียนพระราชสุจิตต์วิทยา 2 (มะขามล้ม)

อำเภอศรีประจันต์

- โรงเรียนวังหว่าราษฎร์สามัคคี (วังหว่า)
- โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” (ศรีประจันต์)
- โรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา (ปลายนา)

อำเภอดอนเจดีย์

- โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 1 (ดอนเจดีย์)
- โรงเรียนสระกระโจมโสภณพิทยา (สระกระโจม)

อำเภอเดิมบางนางบวช

- โรงเรียนทุ่งคลีโคกช้างวิทยา (โคกช้าง)
- โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย (เขาพระ)
- โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา7 (นางบวช)
- โรงเรียนบ่อกรูวิทยา (บ่อกรู)

อำเภออู่ทอง

- โรงเรียนดอนคาวิทยา (ดอนคา)
- โรงเรียนสระยายโสมวิทยา (สระยายโสม)
- โรงเรียนอู่ทอง (อู่ทอง)
- โรงเรียนอู่ทองศึกษาลัย (อู่ทอง)

อำเภอสามชุก

โรงเรียนทุ่งแฝกพิทยาคม (วังลึก)

โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 6 (หนองสะเดา)

โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม (สามชุก)

อำเภอหนองหญ้าไซ

โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา (หนองหญ้าไซ)

อำเภอสองพี่น้อง

โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 5 (บางตาเถร)

โรงเรียนบ่อสุพรรณวิทยา (บ่อสุพรรณ)

โรงเรียนบางลี่วิทยา (สองพี่น้อง)

โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา (บางตาเถร)

โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา (สองพี่น้อง)

อำเภอด่านช้าง

โรงเรียนด่านช้างวิทยา (นิคมกระเสียว)

โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 3 (ด่านช้าง)

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษามีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

2.2.1 ปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา

พิชญาภา โสรรัตน์ (2565) ได้ทำการศึกษาความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 พิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจจากมากไปน้อย คือสถาบัน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ หลักสูตรและการจัดการศึกษา การบริการ และน้อยที่สุด คือ สวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อมร่มรื่น อากาศดี และสวยงาม การให้โอกาสแก่นักเรียนที่ต้องการศึกษาแล้วได้ศึกษา อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีความเป็นเลิศทางวิชาการการวิจัย ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย ปัจจัยที่สำเร็จการศึกษาได้รับการยอมรับจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน มีชื่อเสียง ได้รับการจัดอันดับ (Rankings) และเป็นที่ยอมรับจากสังคม และที่ตั้งอยู่ใกล้หรืออยู่ใน

ภูมิภาคเดียวกับโรงเรียน ตามลำดับ ซึ่งบทสรุปงานวิจัยนี้จะทำให้งานรับเข้าศึกษา ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ให้ทันสมัยเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

วีรยุทธ์ บุญพิศ (2565) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่สำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ หลักสูตร รองลงมาเป็นปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านชื่อเสียง และบทบาทของมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

เอกชัย เทียนเงิน (2565) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตในด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจจากมากไปน้อย คือ หลักสูตรและการจัดการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 31.8 สวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 30.9 และกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 50.5 ตามลำดับ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 4 อันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยมีระบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.7 มหาวิทยาลัยมีโครงการ (โควตา) รับเข้าที่เอื้อต่อการเข้าศึกษาของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 38.6 มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรหลากหลาย น่าสนใจทันสมัยเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และมีค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 34.1 ตามลำดับ ซึ่งบทสรุปงานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยพะเยามากยิ่งขึ้น

ชัยพร จุลผลดี (2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง อายุ 17 ปี เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ (วิทย์ - คณิต) มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี โดยการศึกษาของบิดา มารดา และผู้ปกครอง ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานจ้างทั่วไป 2) การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษามีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ในภาพรวม ปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษา มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายข้อพบว่า ค่านิยม เป็นปัจจัยเพียงข้อเดียว ที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษา ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษา ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี 3 อันดับแรก ได้แก่ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อม สวัสดิการและการบริการ และหลักสูตร และ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษา ในบางประเด็น สามารถสรุปได้ว่าผลการทดสอบยอมรับสมมติฐาน ทั้ง 5 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 รายได้ครอบครัว และปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษา คู่ที่ 2 สถาบันที่ต้องการศึกษา และภาพลักษณ์ของสถาบัน คู่ที่ 3 ความสนใจกลุ่มอาชีพ และทักษะ ความรู้และความสามารถของ นักศึกษา คู่ที่ 4 คณะวิชาที่ต้องการศึกษา และหลักสูตร และคู่ที่ 5 สาขาวิชาที่ต้องการศึกษา และ หลักสูตร มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก

สุทิสสา อุปกะสิน (2564) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัด นครปฐม ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.89 ขึ้นไป บิดามารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้างเอกชน / ธุรกิจส่วนตัว ที่รายได้ประมาณ 30,000-60,000 บาท 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือก สาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ เพศ อาชีพของบิดา และทัศนคติในการศึกษาต่อ สำหรับ ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ ระดับผลการ เรียน การศึกษาของบิดามารดา และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว

วรวิทย์ รุ่งบุญพุฒิมังค์ (2563) ได้ทำการศึกษาปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ในการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการแนะนำ ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ ปัจจัยด้านความมั่นคงก้าวหน้าใน อาชีพ ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพครู และปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อมหาวิทยาลัย

ไกรสิงห์ สุดสงวน (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษาพบว่า การ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจัดเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านเศรษฐกิจและสังคม

ปฐมมา อาแว และ นิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 92.60 โดยมีภูมิลำเนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และภาคใต้จังหวัดอื่น คิดเป็นร้อยละ 58.4 ละ 34.2 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ร้อยละ 54.6 และโรงเรียนของรัฐ ร้อยละ 41.6 และเป็นผู้ที่มีความตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 59.6 และสอบผ่านการคัดเลือก TCAS ในอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.8 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกมาก รองลงมาคือ หลักสูตร/โปรแกรม และเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภูมิลำเนาของนักศึกษา กับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัญทร ยินเจริญ และพัชรินทร์ เต็งมีศรี (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนน เฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านอาจารย์ผู้สอนตามลำดับ

ชูเกียรติ วรรณสอน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตง อาเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2552 จำนวน 269 คน ผู้ปกครอง จำนวน 269 คน ครูที่ปรึกษาครูแนะแนว ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญในระดับมาก คือครูแนะแนว เพื่อนสนิท บิดามารดา ครูที่ปรึกษา ปัจจัยข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รูปแบบการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน คือ ให้สถานศึกษารับลงทะเบียนเรียนให้กับนักเรียน เรียนทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในสถานศึกษาและฝึกงานในสถานประกอบการให้บุคลากรของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการเป็นผู้ฝึกปฏิบัติ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และมีขั้นตอนในการดำเนินการ คือ สสำรวจความพร้อมของ

โรงเรียนสถานประกอบการภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์และแนะนำให้กับนักเรียน ทำแผนตารางเรียนและปฏิทินการปฏิบัติงาน ประชุมนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรของสถานประกอบการ แต่งตั้งคณะกรรมการ ชี้แจงขั้นตอนการปฏิบัติงาน รับลงทะเบียนนักเรียน ประชุมหรือสัมมนา ประเมินผลและแก้ไขปัญหา

ณัชชา สุวรรณวงศ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา(ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 พบว่า 1) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ภาพรวม คือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ 2) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้าน ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา(ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ภาพรวม คือ มหาวิทยาลัยฯ เป็น มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงยาวนาน 3) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา(ระบบโควตา) ประจำปี การศึกษา 2560 คือ มหาวิทยาลัยฯ มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง และ 4) นักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเหตุผลส่วนตัวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 คือ มหาวิทยาลัยฯ มีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักศึกษา

ภัทรพล พรหมมัญญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏธนบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 8 ด้าน มีภาพรวม ความสำคัญอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อันดับ 1 คือด้านการพัฒนาตนเองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27 อันดับ 2 คือ ด้านคุณภาพของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อันดับ 3 คือด้านอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการทั้ง 8 ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.580 เป็นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการพัฒนาตนเอง และด้านอาชีพ โดยพิจารณาค่าสหสัมพันธ์สูงสุดมีค่าไม่เกิน 0.75

กมลทิพย์ คำใจ และ Lingyun Yang (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีน ในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยความต้องการส่วนบุคคล ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.36 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.08 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยความต้องการส่วนบุคคลทุกด้านไม่แตกต่างกันและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความต้องการส่วนบุคคลกับส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก

2.2.2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน

อุปรีษฐา อินทรสาด (2565) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า สภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก คือโรงเรียนจัดทำตารางเรียนแจกให้นักเรียน ทุกภาคเรียนครูผู้สอนมีความตั้งใจและเอา ใจใส่ขณะที่จัดการเรียนการสอน และโรงเรียนจัดทำคู่มือให้นักเรียนแจกให้นักเรียนทุกคน สำหรับด้านกิจการ นักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน มีการยกย่องให้กำลังใจและเผยแพร่เกียรติประวัตินักเรียนประพตติดี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความ ประพตติและระเบียบวินัย เป็นประจำและต่อเนื่อง และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ บริเวณโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น สะอาด มีการจัดทำรั้วกันหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขตจัดบริเวณเป็นสัดส่วน และมีทางสัญจรเป็นระเบียบ และมีการดูแลและพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพมั่นคง ปลอดภัย สะอาด และสวยงามเหมาะสมพร้อมที่จะใช้ประโยชน์ ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ แผนการเรียน แผนการศึกษาต่ออาชีพ ผู้ปกครอง ระดับการศึกษาผู้ปกครอง และรายได้ภายในครอบครัวที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นในการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน แต่ในส่วนของระดับชั้นเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และเกรดเฉลี่ยสะสมนักเรียนที่ได้เกรดอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 และ 3.51 – 4.00 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น และสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.2.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษา

ประดิษฐ์ สมวงษา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 3) ปัจจัยโอกาสในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบดังนี้ 4.1) แรงจูงใจภายใน องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการประกอบอาชีพที่ตัวเองชอบ ต้องการสำเร็จในด้านอาชีพ 4.2) แรงจูงใจภายนอก องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เมื่อจบการศึกษาแล้วจะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้า รายได้ดีและมั่นคงในอนาคต ตนเองมีความสนใจและมีความถนัด และเมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมี 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 33,823 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 15,177 คน และนักเรียนหญิง 18,646 คน ซึ่งจากการสำรวจความต้องการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 32 โรงเรียน พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,500 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 316 คน จากจำนวนประชากร 1,500 คน

3.1.3 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่สมาชิกทุกๆ หน่วยของประชากรมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันที่จะ

เป็นตัวแทนที่ดีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีจับสลาก (Lottery) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำฉลาก โดยกำหนดหมายเลขให้นักเรียนทั้ง 1500 คน จาก 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ
2. จับฉลากขึ้นมาทีละหมายเลขจนกระทั่งครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 316 คน แต่มีเงื่อนไขคือ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 316 คน ควรกระจายให้ครบ 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ
3. กรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ครบทั้ง 32 โรงเรียน ให้คัดจำนวนนักเรียนของโรงเรียนที่จับฉลากได้มากที่สุดออก และจับฉลากใหม่ จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ 316 คน และครบ 32 โรงเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมดอย่างแท้จริง

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่

- 3.2.1.1 เพศ
- 3.2.1.2 แผนการเรียน
- 3.2.1.3 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)
- 3.2.1.4 ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ
- 3.2.1.5 ภูมิสำเนา
- 3.2.1.6 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ
- 3.2.1.7 รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน

3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่

- 3.2.2.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา
- 3.2.2.2 ด้านผู้สอน
- 3.2.2.3 ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน
- 3.2.2.4 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร
- 3.2.2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 3.2.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3.2.2.7 ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย
- 3.2.2.8 ด้านทำเลที่ตั้ง
- 3.2.2.9 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและมีลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

3.3.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
- 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทฤษฎี ค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางการสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามฉบับร่าง ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย
- 3) นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC)
- 4) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างย่อย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficient)
- 5) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้

3.3.2 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยให้คะแนนแต่ละระดับตั้งแต่ค่าคะแนนน้อยที่สุด คือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุดคือ 5 ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ (Likert, Rensis, 1999) ได้ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

3.3.3 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

3.2.3.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตรวจสอบเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และโครงสร้างแบบสอบถาม หลังจากการปรับปรุงข้อคำถามแล้ว ได้นำแบบสอบถามส่งผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) ดังนี้

+1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

-1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

สูตรการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดย IOC หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าคำถาม ข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา แต่ถ้าได้ค่าน้อยกว่า 0.50 หรือมีค่าเป็นลบ แสดงว่าคำถามนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

3.2.3.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างย่อย (Try out) คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach' s Alpha) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) ซึ่งงานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.993

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การศึกษานี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง คือ

1) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง 316 ชุด โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาค้นคว้า จากหนังสือ เอกสาร งานวิจัย เว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

3.4.2 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 ตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ โดยมีวิธีการเก็บดังนี้ คือ 1) สร้างแบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) และ 2) แคร่ลิงก์แบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบจำนวน 316 คน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล อธิบายตัวแปรของการศึกษานี้ไว้ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close Ended Question) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม (Best, J.W, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความสำคัญมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความสำคัญน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

3.5.3 การเปรียบเทียบการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน สำหรับความแตกต่าง 2 ตัวแปร ใช้การทดสอบค่าที (t – test) ส่วนตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ค่า ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

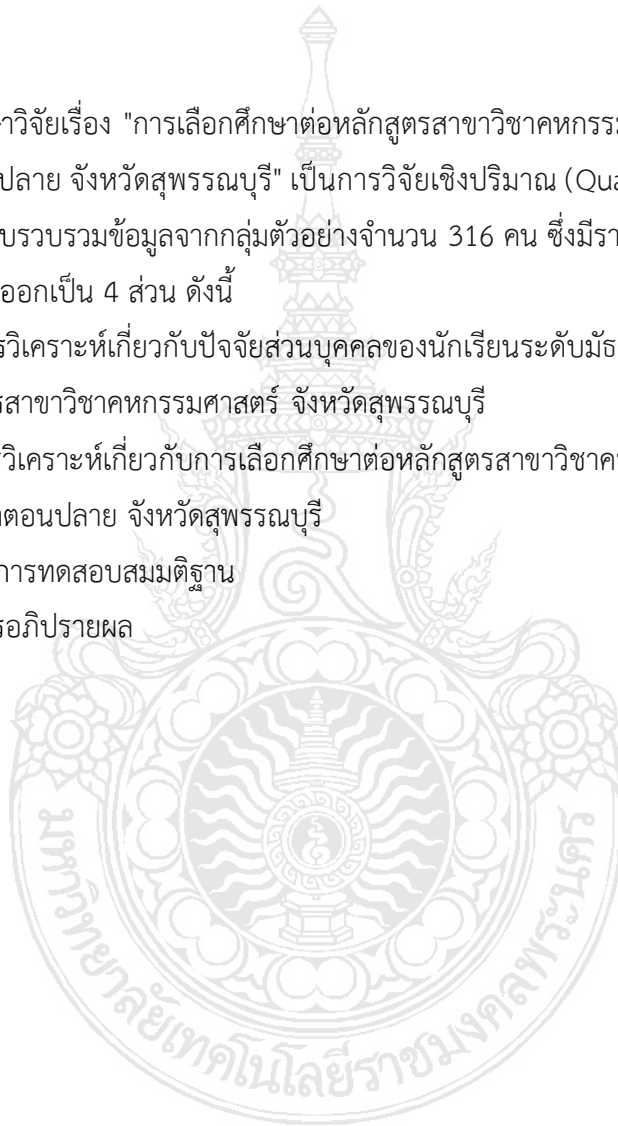
การศึกษาวิจัยเรื่อง "การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี" เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์และการนำเสนอ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี

4.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4 การอภิปรายผล

4.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปดังตารางที่ 4.1 - 4.6

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	113	35.76
หญิง	203	64.24
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 และเป็นเพศชาย
ร้อยละ 35.76

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทย์-คณิต	80	25.32
ศิลป์-คำนวณ	58	18.35
ศิลป์-ภาษา	55	17.41
ศิลป์-ทั่วไป	66	20.89
ศิลป์-สังคม	42	13.29
อื่นๆ ได้แก่ อาหารและโภชนาการอาชีพ	15	4.74
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 รองลงมาคือ
เรียนแผนศิลป์-ทั่วไป ร้อยละ 20.89 และน้อยที่สุดคือ เรียนแผนอาหารและโภชนาการอาชีพ ร้อยละ
4.74

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	4	1.27
2.01-2.50	14	4.43
2.51-3.00	54	17.09
3.01-3.50	94	29.75
3.51 ขึ้นไป	150	47.46
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 รองลงมาคือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 ร้อยละ 29.75 และน้อยที่สุดคือ มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 1.27

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ

ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แกะสลักผัก-ผลไม้	29	9.18
การจัดดอกไม้สด	26	8.23
งานใบตอง	24	7.59
การตัดเย็บ	26	8.23
อาหารไทย	53	16.78
อาหารนานาชาติ	25	7.91
เบเกอรี่	96	30.38
ขนมไทย	24	7.59
อื่นๆ ได้แก่ กีฬา การเล่นเกม ดนตรี ร้องเพลง งานศิลปะวาดภาพ	13	4.11
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 รองลงมาคือ มีความถนัดและความชอบด้านอาหารไทย ร้อยละ 16.78 และน้อยที่สุดคือ มีความถนัดและความชอบด้านกีฬา การเล่นดนตรี ร้องเพลง งานศิลปะวาดภาพ ร้อยละ 4.11

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จังหวัดสุพรรณบุรี	303	95.89
อื่นๆ ได้แก่ จังหวัดอ่างทอง	13	4.11
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอ่างทอง ร้อยละ 4.11

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสาร การศึกษาต่อ

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
Facebook	75	23.73
Tiktok	43	13.61
Youtube	31	9.81
การแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา	75	23.73
เว็บไซต์สถาบัน	74	23.42
อื่นๆ ได้แก่ รุ่นพี่ คุณครูแนะแนว โรงเรียน Line	18	5.70
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง

Facebook และการแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 รองลงมาคือ ได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทางเว็บไซต์สถาบัน ร้อยละ 23.42 และน้อยที่สุดคือ ได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อจากรุ่นพี่ คุณครูแนะแนว โรงเรียน Line ร้อยละ 5.70

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	67	21.20
15,001 – 25,000 บาท	93	29.43
25,001 – 35,000 บาท	88	27.85
35,001 – 45,000 บาท	47	14.87
มากกว่า 45,000 บาท	21	6.65
รวม	316	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43 รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 25,001 - 35,000 บาท ร้อยละ 27.85 และน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละมากกว่า 45,000 บาท ร้อยละ 6.65

4.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

ระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปดังตารางที่ 4.8 - 4.17

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวม

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	4.29	.629	มาก
ด้านผู้สอน	4.30	.640	มาก
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	4.28	.656	มาก
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	4.23	.633	มาก
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.33	.616	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	4.29	.640	มาก
ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย	4.29	.632	มาก
ด้านทำเลที่ตั้ง	4.27	.636	มาก
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.32	.682	มาก
รวม	4.29	.602	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.616) รองลงมาคือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.682) และน้อยที่สุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.633)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านหลักสูตรและเนื้อหา รายวิชา

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา รายวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.29	.758	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและนิยมในปัจจุบัน	4.24	.768	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับในการประกอบอาชีพและ สังคม	4.29	.775	มาก
เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตและ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ	4.30	.761	มาก
เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ	4.32	.758	มาก
เนื้อหาวิชาที่มีการปฏิบัติมากกว่าเรียนทฤษฎี สามารถ ใช้ได้จริง	4.26	.748	มาก
เนื้อหาวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง	4.32	.811	มาก
รวม	4.29	.629	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.629) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.758) เนื้อหาวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.811) รองลงมาคือ เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.761) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและนิยมในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.768)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ
หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านผู้สอน

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ในรายวิชาชีพให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี	4.30	.701	มาก
อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชา	4.32	.762	มาก
อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัย ปัจจุบัน	4.24	.797	มาก
อาจารย์ผู้สอนมีกระบวนการส่งเสริมการเรียนการสอนและ พัฒนาทักษะวิชาชีพ	4.29	.808	มาก
ผู้สอนมีความรู้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนและเอกสาร ประกอบการสอนที่เข้าใจง่าย	4.29	.786	มาก
ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน	4.33	.804	มาก
ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา	4.33	.771	มาก
ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าพบนอกชั้นเรียน เพื่อ ปรึกษาเรื่องเรียนและเรื่องอื่นๆที่นักศึกษาต้องการ	4.32	.815	มาก
ผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลา	4.28	.805	มาก
ผู้สอนมีการแจกแจงรายวิชา และแผนการสอนที่ชัดเจน	4.30	.758	มาก
รวม	4.30	.640	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.804) ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.771) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชา ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.762) ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าพบนอกชั้นเรียน เพื่อปรึกษาเรื่องเรียนและเรื่องอื่นๆที่นักศึกษาต้องการ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.815) และน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.797)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ
หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ห้องปฏิบัติการผ้า มี จักรเย็บผ้า เข็ม ด้าย กรรไกร เพียงพอ และพร้อมใช้งาน	4.24	.799	มาก
ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มี ตู้เย็น เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ ต่างๆสำหรับเรียนทำศิลปประดิษฐ์ เพียงพอและพร้อมใช้งาน	4.29	.807	มาก
ห้องปฏิบัติการเบเกอรี่ มี เตา เครื่องตีแป้ง ตู้เย็น และอุปกรณ์ สำหรับเรียนทำเบเกอรี่ เพียงพอและพร้อมใช้งาน	4.29	.787	มาก
ห้องปฏิบัติการครัวร้อนและครัวเย็น มี กระทะ หม้อ และ อุปกรณ์อื่นๆสำหรับเรียนทำอาหาร เพียงพอและพร้อมใช้งาน	4.25	.772	มาก
มีการสนับสนุน วัสดุของสดและของแห้ง ให้ในแต่ละรายวิชาที่ มีการเรียนปฏิบัติให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ	4.29	.800	มาก
อุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนมีความทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และเพียงพอสำหรับการเรียนของนักศึกษา	4.29	.815	มาก
จำนวนห้องเรียนทฤษฎีมีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน	4.29	.747	มาก
รวม	4.28	.656	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.656) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 5 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มี ตู้เย็น เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ต่างๆสำหรับเรียนทำศิลปประดิษฐ์ เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.807) ห้องปฏิบัติการเบเกอรี่ มี เตา เครื่องตีแป้ง ตู้เย็น และอุปกรณ์สำหรับเรียนทำเบเกอรี่ เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.787) มีการสนับสนุน วัสดุของสดและของแห้ง ให้ในแต่ละรายวิชาที่มีการเรียนปฏิบัติให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.800) อุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนมีความทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และเพียงพอสำหรับการเรียนของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.815) จำนวนห้องเรียนทฤษฎีมีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.747) รองลงมาคือ ห้องปฏิบัติการครัวร้อนและครัวเย็น มี กระทะ หม้อ และอุปกรณ์อื่นๆสำหรับเรียนทำอาหาร เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.772) และน้อยที่สุดคือ ห้องปฏิบัติการผ้า มี จักรเย็บผ้า เข็ม ด้าย กรรไกร เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.799)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นแบบเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร	4.23	.757	มาก
อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาสามารถผ่อนชำระได้เป็นงวด	4.22	.736	มาก
อัตราค่าใช้จ่ายของหลักสูตรมีราคาเหมาะสมที่นักศึกษาจ่ายได้	4.20	.843	มาก
มีการผ่อนผันค่าชำระในแต่ละเทอม	4.24	.750	มาก
มีการลดหย่อนค่าใช้จ่ายในแต่ละภาคการศึกษาของหลักสูตร	4.21	.790	มาก
มีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา	4.19	.793	มาก
มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ	4.31	.708	มาก
รวม	4.23	.633	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.633) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.708) รองลงมาคือ มีการผ่อนผันค่าชำระในแต่ละเทอม ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.750) และน้อยที่สุดคือ มีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.793)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
การจัดทัศนศึกษาทางคหกรรมศาสตร์ เช่น การไปดูงาน ด้านอาหาร ด้านศิลปประดิษฐ์ เป็นต้น	4.32	.762	มาก
การจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น อบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ เป็นต้น	4.28	.748	มาก
การจัดกิจกรรมทำได้ขายเป็น ผักให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติและ นำไปจัดจำหน่าย	4.32	.741	มาก
การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการจริง	4.33	.748	มาก
มีการจัดชมรมฝึกทักษะวิชาชีพให้กับนักศึกษา	4.35	.726	มาก
มีกิจกรรมต่างๆที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต	4.37	.738	มาก
รวม	4.33	.616	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.616) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกิจกรรมต่างๆที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.738) รองลงมาคือ มีการจัดชมรมฝึกทักษะวิชาชีพให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.726) และน้อยที่สุดคือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น อบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.748)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
มหาวิทยาลัยมีการจัดการสภาพแวดล้อมปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่และน่าเรียน	4.33	.733	มาก
สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียง รบกวน เอื้อต่อการเรียนการสอน	4.27	.760	มาก
มหาวิทยาลัยมีอาคาร ห้องเรียนทฤษฎีและห้องปฏิบัติการ มีความสะอาด เรียบร้อย แบ่งเป็นสัดส่วนชัดเจน	4.32	.728	มาก
มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด สระว่ายน้ำ โรงยิม ฟิตเนส และสนาม เทนนิส ไว้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.22	.801	มาก
มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และ มีห้องปฏิบัติการสำหรับปฏิบัติเพียงพอ	4.28	.755	มาก
มหาวิทยาลัยมีสถานที่และห้องเรียน เพียงพอสำหรับการใช้ งานของนักศึกษา	4.34	.771	มาก
มหาวิทยาลัยมีอินเทอร์เน็ตไร้สายและความเร็วสูง เพื่อให้ นักศึกษาใช้ค้นหาข้อมูล	4.29	.734	มาก
มหาวิทยาลัยมีร้านจำหน่ายอาหาร ขนม และเครื่องดื่ม	4.27	.808	มาก
มหาวิทยาลัยมี ห้องเรียนทฤษฎีและห้องเรียนปฏิบัติ มีเครื่องปรับอากาศให้นักศึกษา	4.30	.801	มาก
รวม	4.29	.640	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมหาวิทยาลัยมีสถานที่และห้องเรียน เพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.771) รองลงมาคือ มีมหาวิทยาลัยมีการจัดการสภาพแวดล้อมปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่และน่าเรียน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.733) และน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด สระว่ายน้ำ โรงยิม ฟิตเนส และสนามเทนนิส ไว้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.801)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ที่พักแบ่งเป็นสัดส่วน แยกหอพักชายและหอพักหญิงที่ชัดเจน	4.29	.802	มาก
ที่พักกำหนดเวลาเข้า-ออก เหมาะสมในการทำกิจกรรมของ นักศึกษา	4.22	.811	มาก
ที่พักสะอาด ปลอดภัย และปลอดภัย	4.29	.746	มาก
ที่พักมีแม่บ้านเข้าทำความสะอาดให้ประจำสัปดาห์	4.30	.756	มาก
ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน	4.31	.760	มาก
ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา	4.31	.760	มาก
มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา	4.30	.757	มาก
มีที่พักใกล้มหาวิทยาลัยเพื่อสะดวกต่อการเดินทางของ นักศึกษา	4.29	.754	มาก
รวม	4.29	.632	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.632) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน, ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.760) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ที่พักมีแม่บ้านเข้าทำความสะอาดให้ประจำสัปดาห์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.756) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.757) และน้อยที่สุดคือ ที่พักกำหนดเวลาเข้า-ออก เหมาะสมในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.811)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ
หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทำเลที่ตั้ง

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านทำเลที่ตั้ง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนสะดวกในการเดินทาง	4.26	.813	มาก
ตั้งอยู่ใกล้ถนนสามารถมองเห็นง่าย	4.28	.768	มาก
ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด	4.24	.813	มาก
ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน	4.28	.728	มาก
ตั้งอยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ	4.27	.744	มาก
รวม	4.27	.636	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทำเลที่ตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.636) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ตั้งอยู่ใกล้ถนนสามารถมองเห็นง่าย ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.768) ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.728) รองลงมาคือ ตั้งอยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.744) และน้อยที่สุดคือ ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.813)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ
หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน	4.36	.770	มาก
มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง	4.31	.793	มาก
มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในวงการคหกรรมศาสตร์	4.33	.796	มาก
มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน	4.29	.823	มาก
มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง มีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย	4.34	.775	มาก
รวม	4.32	.682	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.770) รองลงมาคือ มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง มีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.775) และน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.823)

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

1) เพศ

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t - test) โดยจะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ
หลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	ชาย	4.30	.638	.243	.808
	หญิง	4.28	.626		
ด้านผู้สอน	ชาย	4.25	.705	-.960	.338
	หญิง	4.32	.602		
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	ชาย	4.25	.710	-.425	.671
	หญิง	4.29	.625		
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ชาย	4.21	.677	-.210	.834
	หญิง	4.23	.609		
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ชาย	4.27	.653	-1.094	.275
	หญิง	4.35	.595		
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	4.25	.642	-.822	.412
	หญิง	4.31	.639		
ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย	ชาย	4.23	.655	-1.256	.210
	หญิง	4.32	.618		
ด้านทำเลที่ตั้ง	ชาย	4.26	.623	.030	.976
	หญิง	4.26	.645		
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ชาย	4.22	.803	-1.905	.058
	หญิง	4.38	.600		
โดยรวม	ชาย	4.25	.650	-.764	.446
	หญิง	4.30	.574		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) ได้ค่า $p > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หรือปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) แผนการเรียน

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) จะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ต่างกัน ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ต่อไปโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามแผนการเรียน

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2.644	5	.529	1.340	.247
	ภายในกลุ่ม	122.291	310	.394		
	รวม	124.935	315			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.143	5	.829	2.051	.071
	ภายในกลุ่ม	125.216	310	.404		
	รวม	129.359	315			
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.383	5	.877	2.071	.069
	ภายในกลุ่ม	131.215	310	.423		
	รวม	135.598	315			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4.423	5	.885	2.249*	.049
	ภายในกลุ่ม	121.939	310	.393		
	รวม	126.362	315			
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.589	5	.718	1.914	.092
	ภายในกลุ่ม	116.268	310	.375		
	รวม	119.857	315			
ด้านสภาพแวดล้อมและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	6.821	5	1.364	3.459*	.005
	ภายในกลุ่ม	122.276	310	.394		
	รวม	129.098	315			
ด้านที่พักอาศัยภายใน มหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	5.013	5	1.003	2.569*	.027
	ภายในกลุ่ม	120.998	310	.390		
	รวม	126.011	315			
ด้านทำเลที่ตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	6.414	5	1.283	3.277*	.007
	ภายในกลุ่ม	121.337	310	.391		
	รวม	127.751	315			
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3.045	5	.609	1.313	.258
	ภายในกลุ่ม	143.743	310	.464		
	รวม	146.787	315			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.674	5	.735	2.058	
	ภายในกลุ่ม	110.697	310	.357		
	รวม	114.371	315			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามแผนการเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้ง นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หรือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.20 - 4.24

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

แผนการเรียน	วิทย์-คณิต	ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์-ภาษา	ศิลป์-ทั่วไป	ศิลป์-สังคม	อาหารและโภชนาการอาชีพ
$\bar{X}$	4.40	4.13	4.11	4.16	4.25	4.39
วิทย์-คณิต	4.40	-	.27 (.276)	.29 (.220)	.23 (.415)	.15 (.912)
ศิลป์-คำนวณ	4.13	-	.02 (1.000)	.04 (1.000)	.13 (.964)	.26 (.831)
ศิลป์-ภาษา	4.11		-	.06 (.998)	.15 (.937)	.28 (.789)
ศิลป์-ทั่วไป	4.16			-	.09 (.992)	.23 (.902)
ศิลป์-สังคม	4.25				-	.14 (.990)
อาหารและโภชนาการอาชีพ	4.39					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามแผนการเรียน โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า ไม่พบรายคู่ใดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

แผนการเรียน	วิทย์-คณิต	ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์-ภาษา	ศิลป์-ทั่วไป	ศิลป์-สังคม	อาหารและโภชนาการอาชีพ
$\bar{X}$	4.52	4.27	4.20	4.17	4.28	4.02
วิทย์-คณิต	4.52	-	.25	.32	.35	.25
		(.354)	(.127)	(.049*)	(.507)	(.157)
ศิลป์-คำนวณ	4.27	-	.07	.09	.01	.25
			(.997)	(.983)	(1.000)	(.872)
ศิลป์-ภาษา	4.20		-	.03	.08	.18
				(1.000)	(.997)	(.967)
ศิลป์-ทั่วไป	4.17			-	.10	.15
					(.984)	(.982)
ศิลป์-สังคม	4.28				-	.26
						(.877)
อาหารและโภชนาการอาชีพ	4.02					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามแผนการเรียน โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่าง

กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนที่เรียนสายวิทย์-คณิต มีความคิดเห็นว่า ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี มากกว่านักเรียนที่เรียนสายศิลป์-ทั่วไป นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

แผนการเรียน	$\bar{X}$	วิทย์-คณิต	ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์-ภาษา	ศิลป์-ทั่วไป	ศิลป์-สังคม	อาหารและโภชนาการอาชีพ
		4.49	4.30	4.23	4.20	4.23	4.03
วิทย์-คณิต	4.49	-	.19 (.680)	.26 (.351)	.29 (.169)	.25 (.475)	.45 (.253)
ศิลป์-คำนวณ	4.30		-	.07 (.997)	.10 (.997)	.06 (.998)	.26 (.835)
ศิลป์-ภาษา	4.23			-	.03 (1.000)	.01 (1.000)	.19 (.951)
ศิลป์-ทั่วไป	4.20				-	.04 (1.000)	.16 (.976)
ศิลป์-สังคม	4.23					-	.20 (.952)
อาหารและโภชนาการอาชีพ	4.03						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย จำแนกตามแผนการเรียน โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า ไม่พบรายคู่ใดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านทำเลที่ตั้ง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

แผนการเรียน	$\bar{X}$	วิทย์- คณิต	ศิลป์- คำนวณ	ศิลป์- ภาษา	ศิลป์- ทั่วไป	ศิลป์- สังคม	อาหารและ โภชนาการ อาชีพ
		4.50	4.18	4.17	4.15	4.27	4.20
วิทย์-คณิต	4.50	-	.33 (.106)	.34 (.099)	.35 (.047*)	.23 (.586)	.30 (.707)
ศิลป์-คำนวณ	4.18		-	.01 (1.000)	.02 (1.000)	.10 (.989)	.02 (1.000)
ศิลป์-ภาษา	4.17			-	.02 (1.000)	.10 (.985)	.03 (1.000)
ศิลป์-ทั่วไป	4.15				-	.12 (.967)	.05 (1.000)
ศิลป์-สังคม	4.27					-	.07 (1.000)
อาหารและ โภชนาการอาชีพ	4.20						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทำเลที่ตั้ง จำแนกตามแผนการเรียน โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทำเลที่ตั้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนที่เรียนสายวิทย์-คณิต มีความคิดเห็นว่า ด้านทำเลที่ตั้ง มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี มากกว่านักเรียนที่เรียนสายศิลป์-ทั่วไป นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) จะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ต่อไปโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	1.556	4	.389	.980	.418
	ภายในกลุ่ม	123.379	311	.397		
	รวม	124.935	315			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.878	4	.219	.531	.713
	ภายในกลุ่ม	128.482	311	.413		
	รวม	129.359	315			
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.436	4	.359	.832	.506
	ภายในกลุ่ม	134.162	311	.431		
	รวม	135.598	315			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.277	4	.819	2.070	.085
	ภายในกลุ่ม	123.085	311	.396		
	รวม	126.362	315			
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.294	4	.573	1.517	.197
	ภายในกลุ่ม	117.563	311	.378		
	รวม	119.857	315			
ด้านสภาพแวดล้อมและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.874	4	.968	2.405*	.050
	ภายในกลุ่ม	125.224	311	.403		
	รวม	129.098	315			
ด้านที่พักอาศัยภายใน มหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	2.356	4	.589	1.481	.208
	ภายในกลุ่ม	123.656	311	.398		
	รวม	126.011	315			
ด้านทำเลที่ตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	1.074	4	.269	.659	.621
	ภายในกลุ่ม	126.676	311	.407		
	รวม	127.751	315			
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	.242	4	.061	.129	.972
	ภายในกลุ่ม	146.545	311	.471		
	รวม	146.787	315			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.554	4	.389	1.071	
	ภายในกลุ่ม	112.817	311	.363		
	รวม	114.371	315			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หรือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		4.39	3.97	4.12	4.36	4.34
ต่ำกว่า 2.00	4.39	-	.42 (.850)	.27 (.953)	.03 (1.000)	.05 (1.000)
2.01-2.50	3.97		-	.15 (.961)	.39 (.336)	.37 (.362)
2.51-3.00	4.12			-	.24 (.301)	.22 (.308)
3.01-3.50	4.36				-	.02 (1.000)
3.51 ขึ้นไป	4.34					-

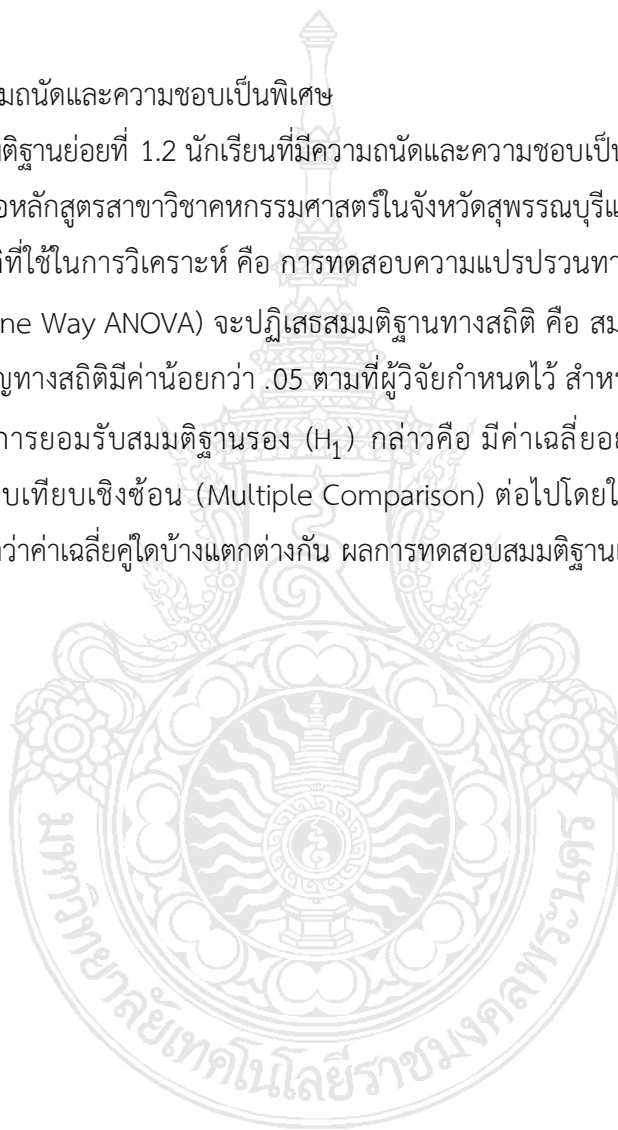
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า ไม่พบรายคู่ใดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนที่มีความถนัดและความชอบเป็นพิเศษแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) จะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ต่อไปโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามความถนัดและความชอบ
เป็นพิเศษ

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	4.899	8	.612	1.566	.134
	ภายในกลุ่ม	120.036	307	.391		
	รวม	124.935	315			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	5.154	8	.644	1.592	.126
	ภายในกลุ่ม	124.206	307	.405		
	รวม	129.359	315			
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.154	8	.519	1.213	.291
	ภายในกลุ่ม	131.443	307	.428		
	รวม	135.598	315			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.860	8	.358	.889	.526
	ภายในกลุ่ม	123.502	307	.402		
	รวม	126.362	315			
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5.288	8	.661	1.771	.082
	ภายในกลุ่ม	114.569	307	.373		
	รวม	119.857	315			
ด้านสภาพแวดล้อมและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	7.001	8	.875	2.200*	.027
	ภายในกลุ่ม	122.096	307	.398		
	รวม	129.098	315			
ด้านที่พักอาศัยภายใน มหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	6.990	8	.874	2.254*	.024
	ภายในกลุ่ม	119.022	307	.388		
	รวม	126.011	315			
ด้านทำเลที่ตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	3.505	8	.438	1.083	.375
	ภายในกลุ่ม	124.246	307	.405		
	รวม	127.751	315			
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	6.579	8	.822	1.801	.076
	ภายในกลุ่ม	140.208	307	.457		
	รวม	146.787	315			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.190	8	.524	1.459	
	ภายในกลุ่ม	110.181	307	.359		
	รวม	114.371	315			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หรือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีความถนัดและความชอบเป็นพิเศษแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก และและด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ความถนัดและ ความชอบเป็นพิเศษ	$\bar{X}$	แกะสลักผัก- ผลไม้	การจัด ดอกไม้สด	งาน ใบตอง	การ ตัดเย็บ	อาหาร ไทย	อาหาร นานาชาติ	เบเกอรี่	ขนม ไทย	อื่นๆ
		4.41	4.36	4.13	4.41	4.09	4.41	4.39	4.25	3.89
แกะสลักผัก-ผลไม้	4.41	-	.05 (1.000)	.27 (.964)	.01 (1.000)	.32 (.788)	.01 (1.000)	.02 (1.000)	.16 (.999)	.52 (.643)
การจัดดอกไม้สด	4.36		-	.22 (.991)	.06 (1.000)	.27 (.922)	.05 (1.000)	.03 (1.000)	.11 (1.000)	.47 (.776)
งานใบตอง	4.13			-	.28 (.963)	.04 (1.000)	.28 (.966)	.25 (.931)	.12 (1.000)	.25 (.996)
การตัดเย็บ	4.41				-	.32 (.797)	.01 (1.000)	.03 (1.000)	.16 (.999)	.53 (.645)
อาหารไทย	4.09					-	.32 (.812)	.30 (.487)	.16 (.998)	.20 (.998)
อาหารนานาชาติ	4.41						-	.03 (1.000)	.16 (.999)	.52 (.657)
เบเกอรี่	4.39							-	.14 (.999)	.50 (.527)
ขนมไทย	4.25								-	.36 (.947)
อื่นๆ	3.89									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ: อื่นๆ ได้แก่ กีฬา การเล่นดนตรี ร้องเพลง งานศิลปะวาดภาพ

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า ไม่พบรายคู่ใดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านที่พึงอาศัยภายในมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ความถนัดและ ความชอบเป็นพิเศษ	$\bar{X}$	แกะสลักผัก- ผลไม้	การจัด ดอกไม้สด	งาน ใบตอง	การ ตัดเย็บ	อาหาร ไทย	อาหาร นานาชาติ	เบเกอรี่	ขนม ไทย	อื่นๆ
		4.33	4.37	4.12	4.43	4.14	4.46	4.35	4.36	3.79
แกะสลักผัก-ผลไม้	4.33	-	.04 (1.000)	.21 (.992)	.10 (1.000)	.19 (.987)	.12 (1.000)	.02 (1.000)	.02 (1.000)	.54 (.555)
การจัดดอกไม้สด	4.37		-	.25 (.980)	.06 (1.000)	.23 (.968)	.08 (1.000)	.02 (1.000)	.02 (1.000)	.58 (.479)
งานใบตอง	4.12			-	.31 (.930)	.02 (1.000)	.34 (.894)	.23 (.953)	.23 (.989)	.33 (.966)
การตัดเย็บ	4.43				-	.29 (.883)	.03 (1.000)	.08 (1.000)	.07 (1.000)	.64 (.334)
อาหารไทย	4.14					-	.31 (.827)	.21 (.866)	.21 (.983)	.35 (.909)
อาหารนานาชาติ	4.46						-	.10 (1.000)	.10 (1.000)	.67 (.284)
เบเกอรี่	4.35							-	.01 (1.000)	.56 (.317)
ขนมไทย	4.36								-	.57 (.542)
อื่นๆ	3.79									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ: อื่นๆ ได้แก่ กีฬา การเล่นเกมดนตรี ร้องเพลง งานศิลปะวาดภาพ

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่พึงอาศัยภายในมหาวิทยาลัย จำแนกตามความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า ไม่พบรายคู่ใดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ภูมิลำเนา

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 นักเรียนที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t – test) โดยจะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	ภูมิลำเนา	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	สุพรรณบุรี	4.2933	.63491	.535	.593
	อื่นๆ	4.1978	.50689		
ด้านผู้สอน	สุพรรณบุรี	4.2944	.64397	-.921	.358
	อื่นๆ	4.4615	.56056		
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	สุพรรณบุรี	4.2786	.66032	-.038	.970
	อื่นๆ	4.2857	.57143		
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	สุพรรณบุรี	4.2249	.63952	-.522	.602
	อื่นๆ	4.3187	.47793		
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	สุพรรณบุรี	4.3201	.62007	-1.325	.186
	อื่นๆ	4.5513	.50637		
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	สุพรรณบุรี	4.2835	.64304	.935	.351
	อื่นๆ	4.4530	.56740		
ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย	สุพรรณบุรี	4.2847	.63333	.718	.473
	อื่นๆ	4.4135	.62372		
ด้านทำเลที่ตั้ง	สุพรรณบุรี	4.2601	.63535	.758	.439
	อื่นๆ	4.4000	.68313		
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	สุพรรณบุรี	4.3162	.68646	.287	.220
	อื่นๆ	4.5538	.56068		
โดยรวม	สุพรรณบุรี	4.2840	.60651	.702	.483
	อื่นๆ	4.4039	.50825		

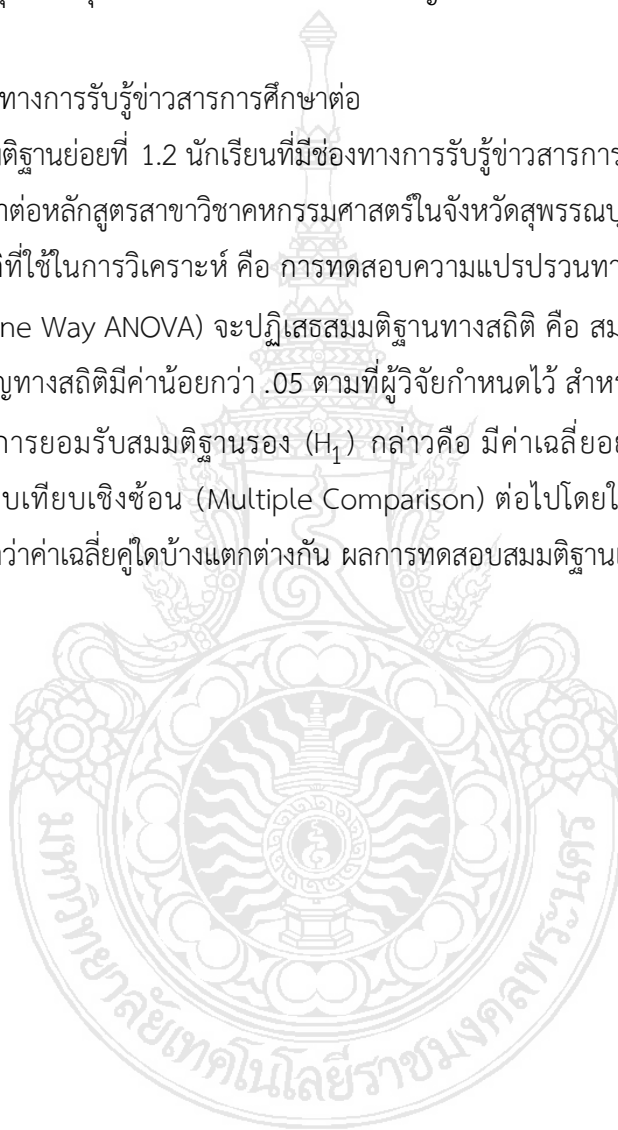
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) ได้ค่า $p > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หรือปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) จะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ต่อไปโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสาร
การศึกษาต่อ

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2.408	5	.482	1.219	.300
	ภายในกลุ่ม	122.526	310	.395		
	รวม	124.935	315			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.280	5	.856	2.122	.063
	ภายในกลุ่ม	125.079	310	.403		
	รวม	129.359	315			
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.939	5	.788	1.855	.102
	ภายในกลุ่ม	131.659	310	.425		
	รวม	135.598	315			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5.825	5	1.165	2.996*	.012
	ภายในกลุ่ม	120.537	310	.389		
	รวม	126.362	315			
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.452	5	.490	1.295	.266
	ภายในกลุ่ม	117.405	310	.379		
	รวม	119.857	315			
ด้านสภาพแวดล้อมและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.858	5	.372	.905	.478
	ภายในกลุ่ม	127.240	310	.410		
	รวม	129.098	315			
ด้านที่พักอาศัยภายใน มหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	2.762	5	.552	1.390	.228
	ภายในกลุ่ม	123.249	310	.398		
	รวม	126.011	315			
ด้านทำเลที่ตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	1.105	5	.221	.541	.745
	ภายในกลุ่ม	126.646	310	.409		
	รวม	127.751	315			
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	5.465	5	1.093	2.397*	.037
	ภายในกลุ่ม	141.323	310	.456		
	รวม	146.787	315			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.756	5	.551	1.531	
	ภายในกลุ่ม	111.615	310	.360		
	รวม	114.371	315			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หรือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	Facebook	Tiktok	Youtube	การแนะแนว	เว็บไซต์สถาบัน	อื่นๆ
		4.28	4.24	4.09	4.31	4.27	3.73
Facebook	4.28	-	.03 (1.000)	.18 (.861)	.03 (1.000)	.01 (1.000)	.55 (.052)
Tiktok	4.24		-	.15 (.958)	.06 (.998)	.03 (1.000)	.51 (.131)
Youtube	4.09			-	.21 (.762)	.18 (.873)	.36 (.574)
การแนะแนว	4.31				-	.03 (1.000)	.58 (.032*)
เว็บไซต์สถาบัน	4.27					-	.54 (.055)
อื่นๆ	3.73						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ: อื่นๆ ได้แก่ รุ่นพี่ คุณครูแนะแนว โรงเรียน Line

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านการแนะแนวการศึกษา มีความคิดเห็นว่าด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี มากกว่านักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทางอื่นๆ ได้แก่ รุ่นพี่ คุณครูแนะแนว โรงเรียน Line นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	Facebook	Tiktok	Youtube	การแนะแนว	เว็บไซต์สถาบัน	อื่นๆ
		4.42	4.31	4.14	4.41	4.34	3.91
Facebook	4.42	-	.11 (.978)	.29 (.560)	.01 (1.000)	.09 (.988)	.51 (.145)
Tiktok	4.31		-	.17 (.948)	.10 (.986)	.03 (1.000)	.40 (.500)
Youtube	4.14			-	.28 (.602)	.20 (.861)	.22 (.939)
การแนะแนว	4.41				-	.08 (.993)	.50 (.163)
เว็บไซต์สถาบัน	4.34					-	.42 (.338)
อื่นๆ	3.91						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ: อื่นๆ ได้แก่ รุ่นพี่ คุณครูแนะแนว โรงเรียน Line

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า ไม่พบรายคู่ใดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7) รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) จะปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ คือ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ สำหรับการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ต่างกัน ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ต่อไปโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ย
ต่อเดือน

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	ระหว่างกลุ่ม	1.992	4	.498	1.260	.286
	ภายในกลุ่ม	122.942	311	.395		
	รวม	124.935	315			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.765	4	.441	1.076	.369
	ภายในกลุ่ม	127.594	311	.410		
	รวม	129.359	315			
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.228	4	.557	1.299	.270
	ภายในกลุ่ม	133.370	311	.429		
	รวม	135.598	315			
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.418	4	.604	1.517	.197
	ภายในกลุ่ม	123.945	311	.399		
	รวม	126.362	315			
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.528	4	.382	1.004	.406
	ภายในกลุ่ม	118.329	311	.380		
	รวม	119.857	315			
ด้านสภาพแวดล้อมและ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.799	4	.450	1.099	.357
	ภายในกลุ่ม	127.298	311	.409		
	รวม	129.098	315			
ด้านที่พักอาศัยภายใน มหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	.596	4	.149	.370	.830
	ภายในกลุ่ม	125.415	311	.403		
	รวม	126.011	315			
ด้านทำเลที่ตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	.630	4	.157	.385	.819
	ภายในกลุ่ม	127.121	311	.409		
	รวม	127.751	315			
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3.172	4	.793	1.718	.146
	ภายในกลุ่ม	143.615	311	.462		
	รวม	146.787	315			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.319	4	.330	.907	.460
	ภายในกลุ่ม	113.052	311	.364		
	รวม	114.371	315			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $p > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หรือปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.4 อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.1.1 เพศ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศที่แตกต่างกันอาจมีผลทำให้เกิดการรับรู้ ความสนใจ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติที่ต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพร จูผลดี (2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง และยังสอดคล้องกับสุทัสสา อุปทะลทิน (2564) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลิวทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเช่นเดียวกัน

4.4.1.2 แผนการเรียน พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าแผนการเรียนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในด้านใด เพราะได้รับความรู้และการศึกษาด้านนั้นจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกต่อ ดังแนวคิดของนภสร จันทโน (2561) กล่าวว่า แผนการเรียนที่เลือกเรียนเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของบุคคลที่ศึกษาในสาขาวิชาชีพนั้นๆ นักเรียนที่เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ต่างกันอย่างมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจส่งผลต่อการมีเจตคติ ค่านิยม และการตัดสินใจในการประกอบอาชีพที่ต่างกันอย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพร จูผลดี (2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ (วิทย์ - คณิต)

4.4.1.3 เกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกรดเฉลี่ยสะสมหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้ความสามารถของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนหรือคะแนนเฉลี่ยสะสมจากการประเมินของครูผู้สอน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อได้ สอดคล้องกับแนวคิดของปิยะรัตน์ ตีกกลาง (2560) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้วิชานั้นแล้ว ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทัสสา อุปกะสิน (2564) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.89 ขึ้นไป

4.4.1.4 ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 สอดคล้องกับแนวคิดของวิริยุทธ์ บุญพิศ (2565) กล่าวว่า ความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาชีพมีผลต่อการเลือกเรียน โดยความรู้ เป็นความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายที่ผ่านกระบวนการคิด การเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ ซึ่งประเภทของความรู้แบ่งเป็น 5 กลุ่มคือ ความรู้ที่อยู่ในวัตถุ ทักษะ สามัญสำนึก ประสบการณ์ พรสวรรค์ เป็นต้น และยังพบว่าค่านิยม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษา (ชัยพร จูผลดี, 2564)

4.4.1.5 ภูมิลำเนา พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพร จูผลดี (2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ในขณะที่ยานวิจัยของปฐมา อาแว และนิยวาเฮร์ ไพบุลย์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน

ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 92.60 โดยมีภูมิลำเนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และภาคใต้จังหวัดอื่น คิดเป็นร้อยละ 58.4 ละ 34.2 ตามลำดับ

4.4.1.6 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะนำศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 พิษณุภา โสรรัตน์ (2565) ได้ทำการศึกษาความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียนเพราะมีการประชาสัมพันธ์ของสถาบัน ซึ่งเป็นกลยุทธ์เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการยืนยันสิทธิ์เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยพะเยามากยิ่งขึ้น (เอกชัย เทียนเงิน, 2565)

4.4.1.7 รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทัสสา อุปลกะลิน (2564) ได้ทำการศึกษากการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดามีรายได้ประมาณ 30,000-60,000 บาท นอกจากนี้ปิยะรัตน์ ตีกลาง (2560) ยังให้แนวคิดที่ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อยังขึ้นอยู่กับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน นักศึกษา เป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้งให้แก่ลูก อาชีพของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน ย่อมแสดงถึงความพร้อมที่อยากจะให้บุตรของตนได้ศึกษาในสถานศึกษาที่ตนคิดว่ามีความเหมาะสม และความพร้อมของตัวนักศึกษาควบคู่กัน

4.4.2 การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.2.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรและเนื้อหา รายวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.629) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.758) เนื้อหารายวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.811) รองลงมาคือ เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.761) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและนิยมในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.768) สอดคล้องกับงานวิจัยของปฐมา อาแว และนิยาาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ผลการศึกษาพบว่า

หลักสูตรหรือโปรแกรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ในขณะเดียวกันในงานวิจัยของชัยพร จูผลดี (2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียน ซึ่งหากมีหลักสูตรหลากหลาย น่าสนใจทันสมัยเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน (เอกชัย เทียนเงิน, 2565) ก็จะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนได้

4.4.2.2 ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.804) ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.771) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชา ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.762) ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าพบนอกชั้นเรียน เพื่อปรึกษาเรื่องเรียนและเรื่องอื่นๆที่นักศึกษาต้องการ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.815) และน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.797) สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย เทียนเงิน (2565) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยมีระบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ตลอดจนมีการจัดทำตารางเรียนแจกให้นักเรียนทุกภาคเรียน ครูผู้สอนมีความตั้งใจและเอาใจใส่ขณะที่จัดการเรียนการสอน มีการจัดทำคู่มือให้นักเรียนแจกให้นักเรียนทุกคน (อุปรีษฐา อินทรสาด, 2565) อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีความเป็นเลิศทางวิชาการการวิจัย (พิชญานา โสรรัตน์, 2565) นับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อทั้งสิ้น

4.4.2.3 ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.656) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 5 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มี ตู้เย็น เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ต่างๆสำหรับเรียนทำศิลปประดิษฐ์ เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.807) ห้องปฏิบัติการเบเกอรี่ มี เตา เครื่องตีแป้ง ตู้เย็น และอุปกรณ์สำหรับเรียนทำเบเกอรี่ เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.787) มีการสนับสนุน วัสดุของสดและของแห้ง ให้ในแต่ละรายวิชาที่มีการเรียนปฏิบัติให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.800) อุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนมีความทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และเพียงพอสำหรับการเรียนของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.815) จำนวนห้องเรียนทฤษฎีมีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.747) รองลงมาคือ ห้องปฏิบัติการครัวร้อนและครัวเย็น มี กระทะ หม้อ และอุปกรณ์อื่นๆสำหรับเรียนทำอาหาร เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.772) และน้อยที่สุดคือ

ห้องปฏิบัติการผ้า มีจักรเย็บผ้า เข็ม ด้าย กรรไกร เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.799) ดังแนวคิดของจันทิมา รอดคง (2560) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำ และถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิทย์ รุ่งบุญพุดวิงศ์ (2563) ได้ทำการศึกษาปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน

4.4.2.4 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.633) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นๆ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.708) รองลงมาคือ มีการผ่อนผันค่าชำระในแต่ละเทอม ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.750) และน้อยที่สุดคือ มีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.793) ดังแนวคิดของวิเชียร ดีฉาย (2561) ได้กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายคือสิ่งที่ผู้ปกครองต้องจ่ายทั้งหมด เพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลาน ซึ่งค่าใช้จ่ายหลักประกอบด้วยค่าแรกเข้า ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การศึกษา ค่าเดินทางและค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย เทียนเงิน (2565) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า มีค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 34.1 ตามลำดับ

4.4.2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.616) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.738) รองลงมาคือ มีการจัดชมรมฝึกทักษะวิชาชีพให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.726) และน้อยที่สุดคือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น อบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.748) ดังแนวคิดของอัญญา มุ่งหมาย (2564) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนคือกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ มีลำดับขั้นของกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เริ่มตั้งแต่ง่ายไปยากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุปรีษฐา อินทรสาด (2565) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้

นักเรียนทราบเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน มีการยกย่องให้กำลังใจและเผยแพร่เกียรติประวัตินักเรียน ประพฤติดี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัยเป็นประจำและต่อเนื่อง

4.4.2.6 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมหาวิทยาลัยมีสถานที่และห้องเรียน เพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.771) รองลงมาคือ มีมหาวิทยาลัยมีการจัดการสภาพแวดล้อมปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่และน่าเรียน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.733) และน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด สระว่ายน้ำ โรงยิม ฟิตเนส และสนามเทนนิส ไว้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.801) สอดคล้องกับแนวคิดของวรารักษ์ ทัศนะ (2564) ได้สรุปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพสิ่งต่างๆ ทั้งกายภาพและชีวภาพรอบตัวให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางสติปัญญาถึงขีดความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุปรีษฐา อินทรสาด (2565) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ บริเวณโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น สะอาด มีการจัดทำรั้วกันหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขต จัดบริเวณเป็นสัดส่วน และมีทางสัญจรเป็นระเบียบ และมีการดูแลและพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพมั่นคง ปลอดภัย สะอาด และสวยงามเหมาะสมพร้อมที่จะใช้ประโยชน์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญภา โสรรัตน์ (2565) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อมร่มรื่น อากาศดี และสวยงาม

4.4.2.7 ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.632) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน, ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.760) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ที่พักมีแม่บ้านเข้าทำความสะอาดให้ประจำสัปดาห์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.756) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.757) และน้อยที่สุดคือ ที่พักกำหนดเวลาเข้า-ออก เหมาะสมในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.811) ดังแนวคิดของบุญิกา แจ่มจรัส (2561) กล่าวว่า การจัดสถานที่พักนอนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียน มีความปลอดภัยสูง จะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งเสริมให้

สภาพแวดล้อมทางการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญาภา โสรรัตน์ (2565) พบว่า ที่พัก ตั้งอยู่ใกล้กับโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้

4.4.2.8 ด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านทำเลที่ตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.636) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ตั้งอยู่ใกล้ถนนสามารถมองเห็นง่าย ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.768) ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.728) รองลงมาคือ ตั้งอยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.744) และน้อยที่สุดคือ ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.813) ดังที่ วรวิทย์ รุ่งบุญพุฒวงศ์ (2563) ปัจจัยด้านสถานที่ ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ต้องมีลักษณะที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการเดินทางไปได้สะดวก ใกล้แหล่งชุมชน มีรถประจำทางผ่าน และมีที่จอดรถกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของณัชชา สุวรรณวงศ์ (2561) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักศึกษาจอร์แดน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกในการศึกษาต่อ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของวิทยาลัย สถานที่ตั้งมหาวิทยาลัย และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

4.4.2.9 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.770) รองลงมาคือ มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง มีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.775) และน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.823) ดังแนวคิดของปฐมา อาแว และนิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง ภาพที่เกิดจากความนึกคิดหรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น ของนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วย ภาพลักษณ์ด้านมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คณะหรือสาขาที่หลากหลาย ความรู้ความสามารถและชื่อเสียงของคณาจารย์ อาคารสถานที่และเทคโนโลยีที่มีความพร้อมทันสมัย สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญทร ยินเจริญ และพัชรินทร์ เต็งมีศรี (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนน เฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การเป็นที่ยอมรับจากสังคม (พิชญาภา โสรรัตน์, 2565) ความมีชื่อเสียง และบทบาทของมหาวิทยาลัย (ไกรสิงห์ สุดสงวน, 2562) ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อได้

4.4.3 เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.4.3.1 เพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับแนวคิดของอรณาย บุนนาค (2561) กล่าวว่า เพศมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพ เพศชายและเพศหญิงจะมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเพศชายจะสนใจอาชีพที่มีรายได้ มีความก้าวหน้า มีอิสระและต้องหาความรู้เพิ่มเติม เพศหญิงจะสนใจอาชีพที่มีเกียรติทางสังคม มีอัตราการศึกษาต่อที่สูงกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของอุปรีษฐา อินทรสาด (2565) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า เพศ แผนการเรียน แผนการศึกษาต่ออาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษาผู้ปกครอง และรายได้ภายในครอบครัวที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นในการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

4.4.3.2 แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนการเรียนที่มีความแตกต่างกันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของบุคคลที่ศึกษาในสาขาวิชาชีพนั่นๆ ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความชัดเจนถึงเป้าหมายในชีวิตภายหลังจากจบการศึกษาทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียน เกิดความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพ จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจต่อการเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทัสสา อุปละกลิน (2564) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ แผนการเรียน หรือสาขาวิชาที่เรียน และทัศนคติในการศึกษาต่อ

4.4.3.3 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้ความสามารถของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนหรือคะแนนเฉลี่ยสะสมจากการประเมินของครูผู้สอน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุปรีษฐา

อินทราศ (2565) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมนักเรียนที่ได้เกรดอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 และ 3.51 - 4.00 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของประดิษฐ์ สมวงษา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ

4.4.3.4 ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดและความชอบเป็นพิเศษแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก และและด้านที่พกอาศัยภายในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ความรู้ ทักษะ พรสวรรค์ ความถนัด ความสามารถในการสาขาวิชาชีพของนักเรียน ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อต่างกันออกไป สอดคล้องกับงานวิจัยของประดิษฐ์ สมวงษา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ต้องการประกอบอาชีพที่ตัวเองชอบ ต้องการสำเร็จในด้านอาชีพ ส่วนองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ เมื่อจบการศึกษาแล้วจะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้า รายได้ดีและมั่นคงในอนาคต ตนเองมีความสนใจและมีความถนัด และเมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4.4.3.5 ภูมิภานา พบว่า นักเรียนที่มีภูมิภานาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปฐมา อาแว และนิยาหาเฮร์ ไพบุลย์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภูมิภานาของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.3.6 ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทิสสา

อุปละลิน (2564) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ของสถาบัน และทัศนคติในการศึกษาต่อ

4.4.3.7 รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหากค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสูง ย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อมากขึ้น เพราะทำให้ครอบครัวเดือดร้อนต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวได้ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของชูเกียรติ วรรณสอน (2561) พบว่า พ่อแม่ผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี และ 3) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมี 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 33,823 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 15,177 คน และนักเรียนหญิง 18,646 คน ซึ่งจากการสำรวจความต้องการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 32 โรงเรียน พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางยามาเน่ (Yamane, 1973) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 316 คน จากจำนวนประชากร 1,500 คน และดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีจับสลาก (Lottery) ภายใต้เงื่อนไขคือ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 316 คน ควรกระจายให้ครบ 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 ตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ โดยมีวิธีการเก็บดังนี้ คือ 1) สร้างแบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) และ 2) แชรลิงก์แบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบจำนวน 316 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

5.1 สรุปผล

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ที่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 ซึ่งได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะนำศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43

5.1.2 ศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.629) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.32$,

S.D. = 0.758) เนื้อหารายวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.811) รองลงมาคือ เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.761) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและนิยมในปัจจุบัน ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.768)

2) ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.804) ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.771) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชา ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.762) ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าพบนอกชั้นเรียน เพื่อปรึกษาเรื่องเรียนและเรื่องอื่นๆที่นักศึกษาต้องการ ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.815) และน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.797)

3) ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.656) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 5 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆกัน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มี ตู้เย็น เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ต่างๆสำหรับเรียนทำศิลปประดิษฐ์ เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.807) ห้องปฏิบัติการเบเกอรี่ มี เตา เครื่องตีแป้ง ตู้เย็น และอุปกรณ์สำหรับเรียนทำเบเกอรี่ เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.787) มีการสนับสนุน วัสดุของสดและของแห้ง ให้ในแต่ละรายวิชาที่มีการเรียนปฏิบัติให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.800) อุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนมีความทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และเพียงพอสำหรับการเรียนของนักศึกษา ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.815) จำนวนห้องเรียนทฤษฎีมีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.747) รองลงมาคือ ห้องปฏิบัติการครัวร้อนและครัวเย็น มี กระทะ หม้อ และอุปกรณ์อื่นๆสำหรับเรียนทำอาหาร เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.772) และน้อยที่สุดคือ ห้องปฏิบัติการผ้า มี จักรเย็บผ้า เข็ม ด้าย กรรไกร เพียงพอและพร้อมใช้งาน ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.799)

4) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.633) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.708) รองลงมาคือ มีการผ่อนผันค่าชำระในแต่ละเทอม ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.750) และน้อยที่สุดคือ มีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.793)

5) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.616) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกิจกรรมต่างๆที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.738) รองลงมาคือ มีการจัดชมรมฝึกทักษะวิชาชีพให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.726) และน้อยที่สุดคือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น อบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.748)

6) ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมหาวิทยาลัยมีสถานที่และห้องเรียน เพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.771) รองลงมาคือ มีมหาวิทยาลัยมีการจัดการสภาพแวดล้อมปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่และน่าเรียน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.733) และน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด สระว่ายน้ำ โรงยิม ฟิตเนส และสนามเทนนิส ไว้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.801)

7) ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.632) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน, ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.760) รองลงมา มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ที่พักมีแม่บ้านเข้าทำความสะอาดให้ประจำสัปดาห์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.756) มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.757) และน้อยที่สุดคือ ที่พักกำหนดเวลาเข้า-ออก เหมาะสมในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.811)

8) ด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านทำเลที่ตั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.636) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยเท่าๆ กัน ได้แก่ ตั้งอยู่ใกล้ถนนสามารถมองเห็นง่าย ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.768) ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.728) รองลงมาคือ ตั้งอยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.744) และน้อยที่สุดคือ ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.813)

9) ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.770) รองลงมาคือ มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง มีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย ($\bar{X} = 4.34$, S.D. =

0.775) และน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.823

5.1.3 เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบดังนี้

1) เพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

3) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

4) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดและความชอบเป็นพิเศษแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก และและด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

5) ภูมิสำเนา พบว่า นักเรียนที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

7) รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงเตรียมตัวเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สาขาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และในขณะเดียวกันการรับนักศึกษาในปี พ.ศ. 2567 ได้ผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น ทีมผู้บริหาร

โรงเรียนการเรือนโรงเรียนการเรือน วิทยาเขตสุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายๆ ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน 4) ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 5) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร 6) ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 7) ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย 8) ด้านทำเลที่ตั้ง และ 9) ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2568 มีจำนวนนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อสาขาเกษตรศาสตร์เพิ่มมากขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

5.2.1.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนหญิง เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป และช่องทางข่าวสาร Facebook และการแนะนำศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับข้อมูลดังกล่าว เพื่อให้สามารถสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้ตรงจุด และสามารถตอบสนองความต้องการในด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2.1.2 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนให้ความคิดเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดทัศนศึกษาทางเกษตรศาสตร์ เช่น การไปดูงานด้านอาหาร ด้านศิลปประดิษฐ์ การอบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการจริง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับความต้องการในการรับนักศึกษาในปีการศึกษาถัดไป ซึ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพเพื่อนำความรู้ ความสามารถ และทักษะไปใช้ให้เกิดคุณประโยชน์ในอนาคตได้

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนของจังหวัดพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อให้ทราบถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน ว่ามีพฤติกรรมในการตัดสินใจต่างกันในเรื่องใดบ้าง

5.2.2.2 ควรเพิ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้กว้างขึ้นนอกเหนือจากแบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กนกกรส วงษ์เล็ก. (2561). ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก (รายงานการวิจัย). วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.
- กนกวรรณ ผันสำโรง. (2562). ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- กนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์. (2561). ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กมลทิพย์ คำใจ และ Lingyun Yang. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วารสาร มจร. นครน่านปริทรรศน์. 1(2), 73 - 89.
- กรองกาญจน์ เอกพิพัฒน์วงศ์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานของครูกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสตูล. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ราชกิจจานุเบกษา. <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/>.
- กฤษฎา อัครฤกษ์. (2564). หลักสูตรและการสอน. <https://www.kritsada141242.blogspot.com/>
- กัญญธร ยินเจริญ และพัชรินทร์ เต็งมีศรี. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (รายงานการวิจัย). คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2564). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. อัลฟ่าไลน์เนียม.
- กิตติ มีลำเอียง. (2561). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (รายงานการวิจัย). คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2562). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสาร Veridian EJournal, 10(1), 201-207.
- ครูบ้านนอก.คอม. (2566, 7 มีนาคม). คุณภาพการศึกษา. <https://www.kroobannok.com/>
- จันทิมา รอดคง. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา. (2561). ลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีสุดท้าย. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรชัย อินทสังข์. (2562). ความต้องการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จังหวัดนครราชสีมา (รายงานการวิจัย).
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ชนนุช บุญสิทธิ์. (2561). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี กรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยพร จุลผลดี. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้
ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชูเกียรติ วรรณสอน. (2561). การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
แม่แตง อาเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี จวงจันทร์. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
กรณีศึกษาโรงเรียนแคนดงพิทยาคม อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์.
- ณัฏชา สุวรรณวงศ์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา
2560 (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- เดชา เดชะวัฒนไพศาล. (2561). การศึกษาเจเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจเนอเรชั่นวายในมุมมองต่อ
คุณลักษณะของตนเองและความคาดหวังต่อคุณลักษณะของเจเนอเรชั่นอื่น. วารสาร
จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 36(141), 1-17.
- ธนวรรณ สอ้าง. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาทหารในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียนวิทยาลัย
อาชีวศึกษาสิงห์บุรี. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 31(108), 118-128.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- ธีรยุทธ์ เสนิย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2562). *จิตวิทยาสังคม*. อักษรการพิมพ์.
- นภสร จันทโน. (2561). *การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- นลินี บำเรอราช. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความคิดรวบยอด. *วารสารหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา*, 1(1), 8-25.
- นันทพงศ์ ปุณชันธ์. (2566). *การศึกษาคืออะไร*. [https:// www.sju.ac.th/pap_file](https://www.sju.ac.th/pap_file)
- นือร ดาวเจริญพร. (2565). คหกรรมศาสตร์ศึกษาและการสร้างสมรรถนะผู้เรียนในอนาคต. *Journal of Modern Learning Development*, 7(7), 386-402.
- ปฐมา อาแว และ นิยาวาเฮร์ ไพบูลย์. (2562). การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีปีการศึกษา 2562 (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.
- ประดิษฐ์ สมวงษา. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 4(1), 89-96.
- ปัญญา โพร้อย. (2566, 4 มกราคม). *ประโยชน์ของการศึกษาและความสำคัญของการศึกษา*. <https://www.panya4u.com>
- ปัทมา มีเอี่ยม. (2566, 31 มกราคม). *ความสำคัญของการศึกษา*. <https://www.chaianan2.wikispaces.com>.
- ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล และ อนุสรณ์ ใจทน. (2561). *หลักการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ปิยะรัตน์ ดิกลาง. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 8(3), 159-165.
- บุณิกา แจ่มจำรัส. (2561). *ความคาดหวังของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อศักยภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธนบุรี.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พรทิพย์ วงคำสอน. (2564). การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- พรรณี ศักดิ์ทอง. (2562). ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ชุมชนวัดไทรน้อย อำเภอไทรน้อยจังหวัดนนทบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2566). ราชกิจจานุเบกษา. <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/>
- พัชรภรณ์ โพธิสัย. (2560). สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านนาค่านาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชญาภา โสรรัตน์. (2565). ความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565. วารสารศิลปศาสตร์ราชมงคล สุวรรณภูมิ, 4(3), 499-511.
- ภัทรพล พรหมมัญ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ภัทรวี เทพพิทักษ์. (2566) คุณค่าทางการศึกษา. [https:// www.th.kurmonglobal.com](https://www.th.kurmonglobal.com)
- ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. (2561). เทคนิคและวิธีการสอน. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ยุวดี มาพุท. (2566). ทำไมควรเรียนต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. <https://www.teen.mthai.com/education>.
- รตวรรณ ประวิรัตน์. (2562). การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการเลือกเรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตนา เจียมบุญ . (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน แบบรวม มือประกอบการสอนแบบ Teams-Gamed-Tournament กับการสอนตามคู่มือครู. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- รุ่งทิพา จันทรวิฒนวงษ์. (2561). เอกสารประกอบการสอน รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร: Curriculum Development. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

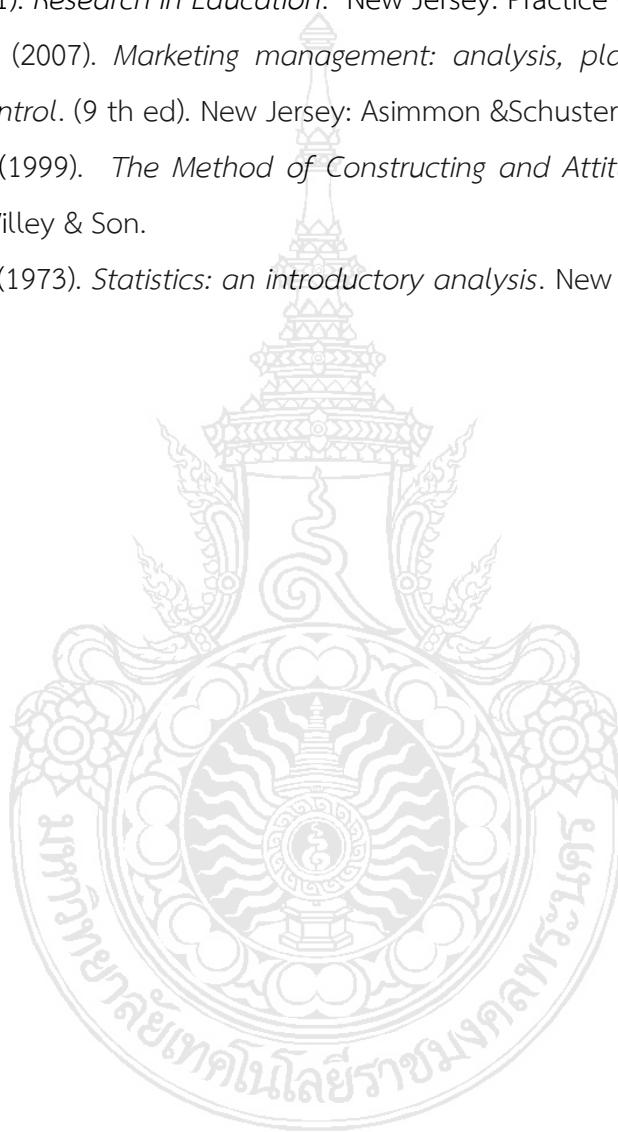
- วรวิทย์ รุ่งบุญผดุงวงศ์. (2563). ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรารณณ์ ทะนัน . (2564). เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา ดิษฐ์พรหม. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิเชียร ดีฉาย. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วีรยุทธ์ บุญพิศ. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาการสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *อินฟอร์เมชัน Information*, 29(2), 46-57.
- ศยามล ศรสุวรรณศรี. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนวรกิจ. (2561). ปัญหาการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมพร สุทัศนีย์. (2564). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ. (2561). หลักการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการประเมินตามสภาพจริง. ดวงกลมพ์บลิชซิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). ข้อมูลทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. <https://www.obec.go.th/>

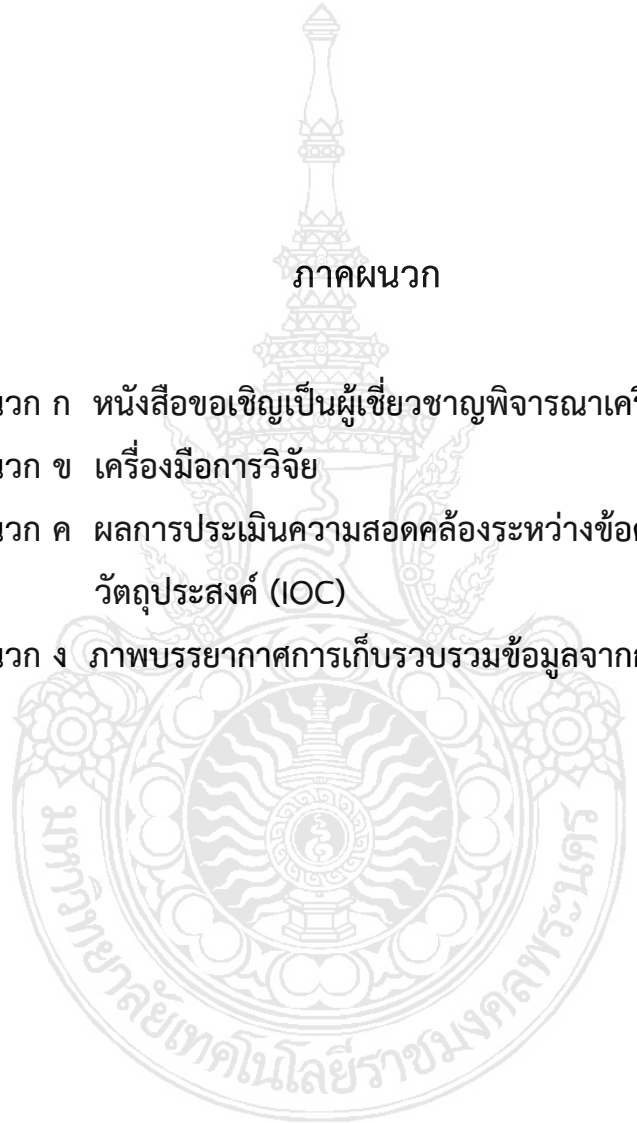
เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก. [https:// www. nesdc.go.th/main.php?filename=plan13/](https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13/)
- _____. (2566). หมายเหตุเพื่อพลิกโฉมประเทศ. [https:// www. nesdc.go.th/ main. php?filename=plan13/](https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13/)
- _____. (2566). ทรัพยากรมนุษย์ของไทย. [https:// www. nesdc.go.th/main. php?filename=plan13/](https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13/)
- สุทัสสา อุลกะลิน. (2564). การตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2560). การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนุชา ลีพหาพงศธร. (2563). ปัจจัยในการเลือกเรียนสาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหารของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยดุสิตธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรณาย บุนนาค. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาภูมิศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัศพรพล ไชยงคำ. (2556). ทศนคติ ต่อการอนุรักษ์งานใบทอง ดอกไม้ เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วารสารวิชาการและวิจัย มทร. พระนคร, 9(1), 23-37.
- อัญญา มุ่งหมาย. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนแผนการเรียนรู้อาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 33(119), 30-38.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2561). หลักการสอน. โอเดียนสโตร์.
- อุปรีษฐา อินทรสาด. (2565). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- เอกกวีร์ พิทักษ์ชนชกุล. (2566). การศึกษาในโลกยุคปัจจุบัน. [https:// www. stou.ac.th/study/sumrit/](https://www.stou.ac.th/study/sumrit/)
- เอกชัย เทียนเงิน. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารศิลปศาสตร์ราชมงคลสุวรรณภูมิ, 4(3), 524-533.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Barnard, Chester I. (1938). *The Functions of Executive*. Cambridge, Massachusetts: University Press.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education*. New Jersey: Practice – Hall.
- Kotler, Phillip. (2007). *Marketing management: analysis, planning implementation and control*. (9 th ed). New Jersey: Asimmon &Schuster.
- Likert, Rensis. (1999). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. New York: John Willey & Son.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและ
วัตถุประสงค์ (IOC)

ภาคผนวก ง ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๕๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ฉัตรพล พิมพา

ด้วย นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญภัทร์ ก่ออาริโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านเทคนิคการปรับปรุงสภาพทางสถิติ และการสร้างแบบสอบถาม ให้กับนางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๘๓๑๖ ๒๙๑๙

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๔๕๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา เฟื่องศรี

ด้วย นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่อาริโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ให้กับนางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รณภพ ไสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๘๓๑๖ ๒๙๑๙

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๔๕๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์

ด้วย นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่ออาริโอ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า นางสาวธัญญาภรณ์ บุญยีน บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ให้กับนางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภพ ไสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๘๓๑๖ ๒๔๑๙

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๕๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีย์ เรืองภัทรนนต์

ด้วย นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านหลักสูตรการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ให้กับนางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภพ ไสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๓๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๘๓๑๖ ๒๙๑๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ...คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์,งานบัณฑิตศึกษา,โทร. ต่อ ๘๒๖๒-๔.....

ที่ ...อว.๐๖๕๒.๐๓/๒๔๕๒.....วันที่ ...๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖.....

เรื่อง ...ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย.....

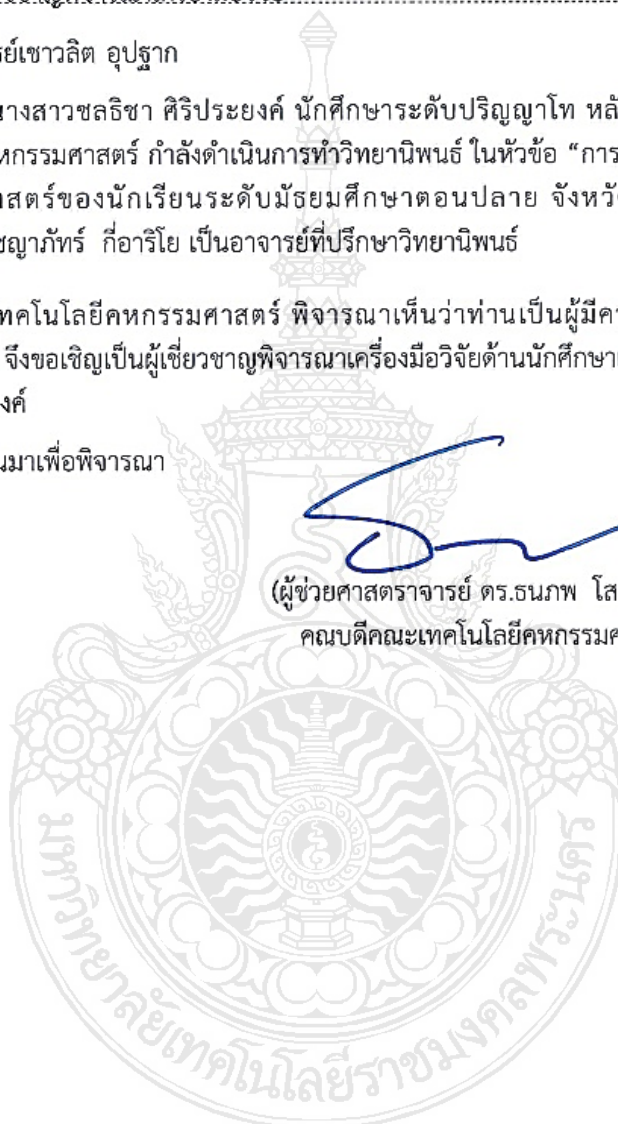
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชาวลิต อุปฐาก

ด้วย นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่อาริโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านนักศึกษาและการศึกษาต่อ ให้กับ นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การตอบแบบสอบถามนี้ โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง และตรงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยในเชิงวิชาการเท่านั้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณาของท่านที่ให้ความร่วมมือตอบ
แบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด
เพียงคำตอบเดียว และกรณารอรายละเอียดในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

☐ 1.ชาย ☐ 2. หญิง

2. แผนการเรียน

☐ 1. วิทย์-คณิต ☐ 2. ศิลป์-คำนวณ
☐ 3. ศิลป์-ภาษา ☐ 4. ศิลป์-ทั่วไป
☐ 5. ศิลป์-สังคม ☐ 6.อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

☐ 1. ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2. 2.01-2.50
☐ 3. 2.51-3.00 ☐ 4. 3.01-3.50
☐ 5. 3.51 ขึ้นไป

4. ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ

☐ 1. แกะสลักผัก-ผลไม้ ☐ 2. การจัดดอกไม้สด
☐ 3. งานใบตอง ☐ 4. การตัดเย็บ
☐ 5. อาหารไทย ☐ 6. อาหารนานาชาติ
☐ 7. เบเกอรี่ ☐ 8. ขนมไทย
☐ 9. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

5. ภูมิภาค

☐ 1. จังหวัดสุพรรณบุรี	☐ 2. จังหวัดอ่างทอง
☐ 3. จังหวัดชัยนาท	☐ 4. พระนครศรีอยุธยา
☐ 5. จังหวัดสิงห์บุรี	☐ 6. จังหวัดอุทัยธานี
☐ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

6. ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ

☐ 1. Facebook	☐ 2. Tiktok
☐ 3. Youtube	☐ 4. การแนะนำศึกษาต่อของ
สถาบันการศึกษา
☐ 5. เว็บไซต์สถาบัน	☐ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	☐ 2. 15,001 – 25,000 บาท
☐ 3. 25,001 – 35,000 บาท	☐ 4. 35,001 – 45,000 บาท
☐ 5. มากกว่า 45,000 บาท	

ตอนที่ 2 การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญทางด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับ ความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว โดยกำหนดคะแนนให้

5	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
3	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
1	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

ข้อที่	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา						
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน					
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและนิยมในปัจจุบัน					
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับในการประกอบอาชีพและสังคม					
1.4	เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ					
1.5	เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ					
1.6	เนื้อหาวิชาที่มีการปฏิบัติมากกว่าเรียนทฤษฎี สามารถใช้ได้จริง					
1.7	เนื้อหาวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง					
2. ด้านผู้สอน						
2.1	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในรายวิชาชีพให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี					
2.2	อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชา					
2.3	อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน					
2.4	อาจารย์ผู้สอนมีกระบวนการส่งเสริมการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะวิชาชีพ					
2.5	ผู้สอนมีความรู้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอนที่เข้าใจง่าย					
2.6	ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน					

ข้อที่	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
2.7	ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา					
2.8	ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าพบนอกชั้นเรียน เพื่อ ปรึกษาเรื่องเรียนและเรื่องอื่นๆที่นักศึกษาต้องการ					
2.9	ผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลา					
2.10	ผู้สอนมีการแจกแจงรายวิชา และแผนการสอนที่ชัดเจน					
3. ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน						
3.1	ห้องปฏิบัติการผ้า มี จักรเย็บผ้า เข็ม ด้าย กรรไกร เพียงพอและ พร้อมใช้งาน					
3.2	ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มี ตู้นเย็บ เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับเรียนทำศิลปประดิษฐ์ เพียงพอและพร้อมใช้งาน					
3.3	ห้องปฏิบัติการเบเกอรี่ มี เตา เครื่องตีแป้ง ตู้นเย็บ และอุปกรณ์ สำหรับเรียนทำเบเกอรี่ เพียงพอและพร้อมใช้งาน					
3.4	ห้องปฏิบัติการครัวร้อนและครัวเย็น มี กระทะ หม้อ และอุปกรณ์ อื่นๆสำหรับเรียนทำอาหาร เพียงพอและพร้อมใช้งาน					
3.5	มีการสนับสนุน วัสดุของสดและของแห้ง ให้ในแต่ละรายวิชาที่มีการ เรียนปฏิบัติให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ					
3.6	อุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนมีความทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และ เพียงพอสำหรับการเรียนของนักศึกษา					
3.7	จำนวนห้องเรียนทฤษฎีมีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน					
4. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร						
4.1	อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นแบบเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร					
4.2	อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาสามารถผ่อนชำระได้เป็นงวด					
4.3	อัตราค่าใช้จ่ายของหลักสูตรมีราคาเหมาะสมที่นักศึกษาจ่ายได้					
4.4	มีการผ่อนผันค่าชำระในแต่ละเทอม					
4.5	มีการลดหย่อนค่าใช้จ่ายในแต่ละภาคการศึกษาของหลักสูตร					
4.6	มีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา					
4.7	มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ					
5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร						

ข้อที่	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
5.1	การจัดทัศนศึกษาทางคหกรรมศาสตร์ เช่น การไปปฏิบัติงานด้านอาหาร ด้านศิลปประดิษฐ์ เป็นต้น					
5.2	การจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น อบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ เป็นต้น					
5.3	การจัดกิจกรรมทำได้ขายเป็น ฝึกให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติและนำไป จัดจำหน่าย					
5.4	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการจริง					
5.5	มีการจัดชมรมฝึกทักษะวิชาชีพให้กับนักศึกษา					
5.6	มีกิจกรรมต่างๆที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต					
6. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก						
6.1	มหาวิทยาลัยมีการจัดการสภาพแวดล้อมปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่ และน่าเรียน					
6.2	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียง รบกวน เอื้อต่อการเรียนการสอน					
6.3	มหาวิทยาลัยมีอาคาร ห้องเรียนทฤษฎีและห้องปฏิบัติการ มีความ สะอาด เรียบร้อย แบ่งเป็นสัดส่วนชัดเจน					
6.4	มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด สระว่ายน้ำ โรงยิม ฟิตเนส และสนาม เทนนิส ไว้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย					
6.5	มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และมี ห้องปฏิบัติการสำหรับปฏิบัติเพียงพอ					
6.6	มหาวิทยาลัยมีสถานที่และห้องเรียน เพียงพอสำหรับการใช้ งานของนักศึกษา					
6.7	มหาวิทยาลัยมีอินเทอร์เน็ตไร้สายและความเร็วสูง เพื่อให้นักศึกษา ใช้ค้นหาข้อมูล					
6.8	มหาวิทยาลัยมีร้านจำหน่ายอาหาร ขนม และเครื่องดื่ม					
6.9	มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนทฤษฎีและห้องเรียนปฏิบัติมี เครื่องปรับอากาศให้นักศึกษา					
7. ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย						
7.1	ที่พักแบ่งเป็นสัดส่วน แยกหอพักชายและหอพักหญิงที่ชัดเจน					

ข้อที่	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
7.2	ที่พักกำหนดเวลาเข้า-ออก เหมาะสมในการทำกิจกรรมของ นักศึกษา					
7.3	ที่พักสะอาด ปลอดภัย โปร่ง และปลอดภัย					
7.4	ที่พักมีแม่บ้านเข้าทำความสะอาดให้ประจำสัปดาห์					
7.5	ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน					
7.6	ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา					
7.7	มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา					
7.8	มีที่พักใกล้มหาวิทยาลัยเพื่อสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา					
8. ด้านทำเลที่ตั้ง						
8.1	ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนสะดวกในการเดินทาง					
8.2	ตั้งอยู่ใกล้ถนนสามารถมองเห็นง่าย					
8.3	ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด					
8.4	ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน					
8.5	ตั้งอยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ					
9. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย						
9.1	มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน					
9.2	มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง					
9.3	มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในวงการคหกรรมศาสตร์					
9.4	มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน					
9.5	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง มีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างด้านล่างของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา

.....

.....

.....

2. ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

3. ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน

.....

.....

.....

4. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

.....

.....

.....

5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

.....

.....

.....

6. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

7. ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

8. ด้านทำเลที่ตั้ง

.....

.....

.....

9. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

.....

.....

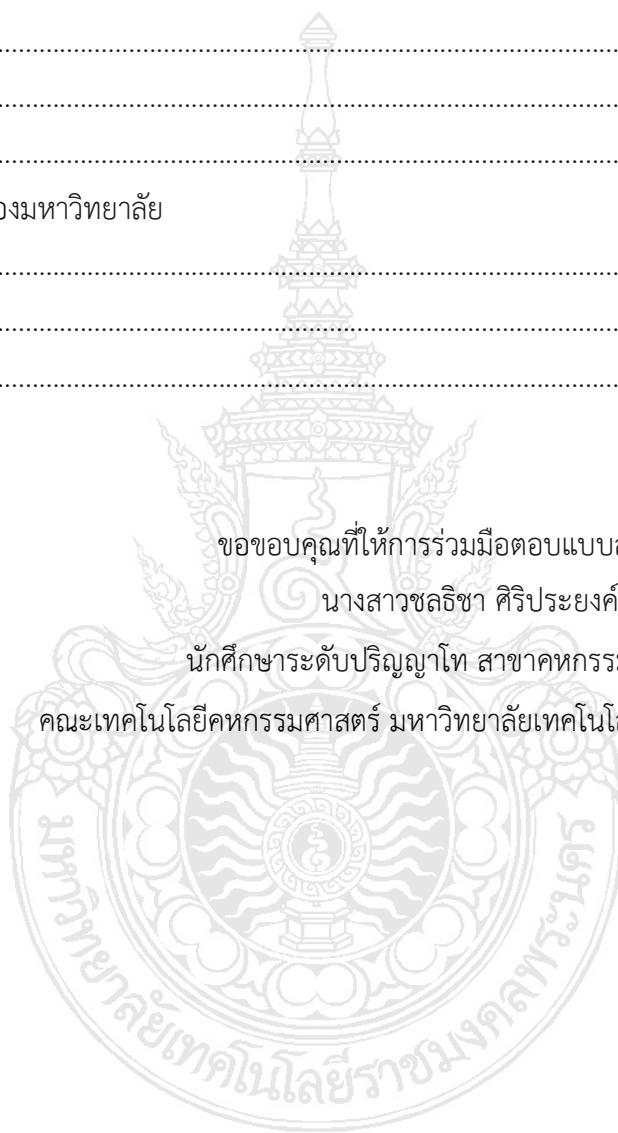
.....

ขอขอบคุณที่ให้การร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิศวกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC)

ตารางที่ ค-1 ค่า IOC ของปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1.	เพศ	1	1	1	1	1	5	1
2.	แผนการเรียน	1	1	1	1	1	5	1
3.	เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	1	1	1	1	1	5	1
4.	ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ	1	1	1	1	1	5	1
5.	ภูมิลำเนา	1	1	1	0	1	4	0.8
6.	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	1	1	1	1	1	5	1
7.	รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-2 ค่า IOC ของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา								
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและนิยมในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับในการประกอบอาชีพและสังคม	1	1	1	1	1	5	1
1.4	เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ	1	1	1	1	1	5	1
1.5	เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1
1.6	เนื้อหาวิชาที่มีการปฏิบัติมากกว่าเรียนทฤษฎี สามารถใช้ได้จริง	1	1	1	1	1	5	1
1.7	เนื้อหาวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
2. ด้านผู้สอน								
2.1	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในรายวิชาชีพให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1
2.2	อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชา	1	1	1	1	1	5	1
2.3	อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1
2.4	อาจารย์ผู้สอนมีกระบวนการส่งเสริมการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะวิชาชีพ	1	1	1	1	1	5	1
2.5	ผู้สอนมีความรู้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอนที่เข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	5	1
2.6	ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
2.7	ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
2.8	ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าพบนอกชั้นเรียน เพื่อปรึกษาเรื่องเรียนและเรื่องอื่นๆที่นักศึกษาต้องการ	1	1	1	1	1	5	1
2.9	ผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลา	1	1	1	1	1	5	1
2.10	ผู้สอนมีการแจกแจงรายวิชา และแผนการสอนที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
3. ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน								
3.1	ห้องปฏิบัติการผ้า มี จักรเย็บผ้า เข็ม ด้าย กรรไกร เพียงพอและพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1
3.2	ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มี ตู้นิ้น เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ต่างๆสำหรับเรียนทำ ศิลปประดิษฐ์ เพียงพอและพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1
3.3	ห้องปฏิบัติการเบเกอรี่ มี เตา เครื่องตีแป้ง ตู้นิ้น และอุปกรณ์สำหรับเรียนทำเบเกอรี่ เพียงพอและพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
3.4	ห้องปฏิบัติการครัวร้อนและครัวเย็น มี กระจก หม้อ และอุปกรณ์อื่นๆสำหรับ เรียนทำอาหาร เพียงพอและพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1
3.5	มีการสนับสนุน วัสดุของสดและของแห้ง ให้ในแต่ละรายวิชาที่มีการเรียนปฏิบัติ ให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1
3.6	อุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนมีความ ทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และเพียงพอ สำหรับการเรียนของนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
3.7	จำนวนห้องเรียนทฤษฎีมีเพียงพอสำหรับ การการเรียนการสอน	1	1	1	0	1	4	0.8
4. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร								
4.1	อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นแบบ เหมาะจ่ายตลอดหลักสูตร	1	1	1	1	1	5	1
4.2	อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาสามารถผ่อน ชำระได้เป็นงวด	1	1	1	1	1	5	1
4.3	อัตราค่าใช้จ่ายของหลักสูตรมีราคา เหมาะสมที่นักศึกษาจ่ายได้	1	1	1	1	1	5	1
4.4	มีการผ่อนผันค่าชำระในแต่ละเทอม	1	1	1	1	1	5	1
4.5	มีการลดหย่อนค่าใช้จ่ายในแต่ละภาค การศึกษาของหลักสูตร	1	1	1	1	1	5	1
4.6	มีการสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับ นักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
4.7	มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาใน มหาวิทยาลัยนั้นๆ	1	1	1	1	1	5	1
5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร								
5.1	การจัดทัศนศึกษาทางคหกรรมศาสตร์ เช่น การไปดูงานด้านอาหาร ด้านศิลป ประดิษฐ์ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1
5.2	การจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น อบรมทำอาหาร ทำดอกไม้ ทำเบเกอรี่ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
5.3	การจัดกิจกรรมทำได้ขายเป็น ผักให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติและนำไปจัดจำหน่าย	1	1	1	1	1	5	1
5.4	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการจริง	1	1	1	1	1	5	1
5.5	มีการจัดชมรมฝึกทักษะวิชาชีพให้กับนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
5.6	มีกิจกรรมต่างๆที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต	1	1	1	1	1	5	1
6. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก								
6.1	มหาวิทยาลัยมีการจัดการสภาพแวดล้อมปลอดภัย ร่มรื่น น่าอยู่และน่าเรียน	1	1	1	1	1	5	1
6.2	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียงรบกวน เอื้อต่อการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1
6.3	มหาวิทยาลัยมีอาคาร ห้องเรียนทฤษฎี และห้องปฏิบัติการ มีความสะอาดเรียบร้อย แบ่งเป็นสัดส่วนชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
6.4	มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด สระว่ายน้ำ โรงยิม ฟิตเนส และสนามเทนนิส ไว้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	5	1
6.5	มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และมีห้องปฏิบัติการสำหรับปฏิบัติเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1
6.6	มหาวิทยาลัยมีสถานที่และห้องเรียนเพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
6.7	มหาวิทยาลัยมีอินเทอร์เน็ตไร้สายและความเร็วสูง เพื่อให้นักศึกษาใช้ค้นหาข้อมูล	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
6.8	มหาวิทยาลัยมีร้านจำหน่ายอาหาร ขนม และเครื่องดื่ม	1	1	1	1	1	5	1
6.9	มหาวิทยาลัยมีห้องเรียนทฤษฎีและห้องเรียนปฏิบัติมีเครื่องปรับอากาศให้นักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
7. ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย								
7.1	ที่พักแบ่งเป็นสัดส่วน แยกหอพักชายและหอพักหญิงที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1
7.2	ที่พักกำหนดเวลาเข้า-ออก เหมาะสมในการทำกิจกรรมของนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
7.3	ที่พักสะอาด ปลอดภัย และปลอดภัย	1	1	1	1	1	5	1
7.4	ที่พักมีแม่บ้านเข้าทำความสะอาดให้ประจำสัปดาห์	1	1	1	1	1	5	1
7.5	ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน	1	1	1	1	1	5	1
7.6	ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
7.7	มีเจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัยตลอดเวลา	1	1	1	1	1	5	1
7.8	มีที่พักใกล้มหาวิทยาลัยเพื่อสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
8. ด้านทำเลที่ตั้ง								
8.1	ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนสะดวกในการเดินทาง	1	1	1	1	1	5	1
8.2	ตั้งอยู่ใกล้ถนนสามารถมองเห็นง่าย	1	1	1	1	1	5	1
8.3	ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่แออัด	1	1	1	1	1	5	1
8.4	ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน	1	1	1	1	1	5	1
8.5	ตั้งอยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อ	1	1	1	1	1	5	1
9. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย								
9.1	มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
9.2	มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง	1	1	1	1	1	5	1
9.3	มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในวงการคหกรรมศาสตร์	1	1	1	1	1	5	1
9.4	มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	1	1	1	1	1	5	1
9.5	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียง มีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-3 ค่า IOC ของข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1	ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	1	1	1	1	1	5	1
2	ด้านผู้สอน	1	1	1	1	1	5	1
3	ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	1	1	1	1	1	5	1
4	ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	1	1	1	1	1	5	1
5	ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	1	1	1	1	1	5	1
6	ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	1	1	1	1	1	5	1
7	ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1
8	ด้านทำเลที่ตั้ง	1	1	1	1	1	5	1
9	ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1

ภาคผนวก ง

ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี

การเผยแพร่ภาพถ่ายในวิทยานิพนธ์ได้รับอนุญาตจากบุคคลในภาพเพื่อใช้ในการศึกษาได้

โรงเรียนบางปلام้า “สูงสูมารผดุงวิทย์” จังหวัดสุพรรณบุรี

โรงเรียนบางสี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี

การเผยแพร่ภาพถ่ายในวิทยานิพนธ์ได้รับอนุญาตจากบุคคลในภาพเพื่อใช้ในการศึกษาได้

โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี

โรงเรียนสแกนทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

การเผยแพร่ภาพถ่ายในวิทยานิพนธ์ได้รับอนุญาตจากบุคคลในภาพเพื่อใช้ในการศึกษาได้

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวชลธิชา ศิริประยงค์
วัน เดือน ปีเกิด 7 พฤศจิกายน 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน 147 ห้อง 328/94 แพลต ส.2 บ้านพัก ทบ.
ถนนอำนวยการสงคราม แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	2561
มัธยมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (วัดน้อยใน) ในพระราชูปถัมภ์	2557
มัธยมศึกษาปีที่ 3	โรงเรียนบ้านแก่งวิทยา จังหวัดสุโขทัย	2553

ประวัติการทำงาน

2562 - ปัจจุบัน เชฟทำอาหารส่วนตัว หมู่บ้านลัดดาวัลย์พุทธมณฑลสาย 2
2561 - 2562 ผู้ช่วยก๊วกครัวเบเกอร์ โรงแรมแมนดารินโอเรียนเต็ลกรุงเทพ